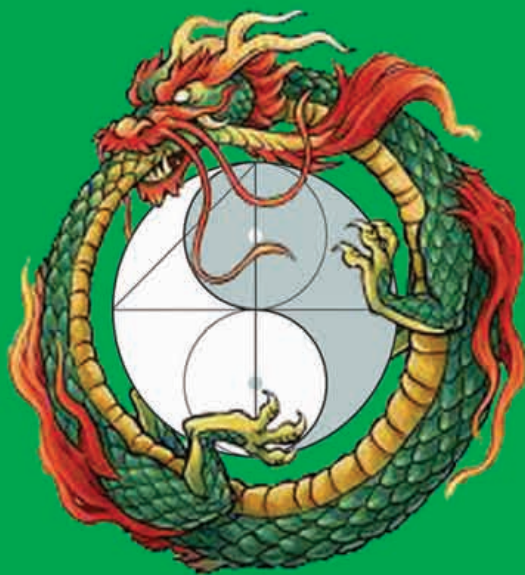

TAO TEH KING

Lao Tze

LIBER CLVII

Aleister Crowley

TAO TEH KING

L A O T Z E

LIBER CLVII

NOVI ANGLEŠKI PREVOD - KO YUEN

KOMENTAR - ALEISTER CROWLEY

SLOVENSKI PREVOD - JANEZ TROBENTAR

© *Copyright originalnih tekstov:*
Ordo Templi Orientis
International Headquarters; JAF Box 7666
New York, NY 10116 USA

Kontaktni naslov v Sloveniji:
WWW.OTO.SI

© *Copyright prevoda:*
ZALOŽBA IBIS

Naslov originala:
TAO TEH KING / LIBER CLVII

Avtor:
LAO TZE

Novi angleški prevod:
KO YUEN

Komentar:
ALEISTER CROWLEY

Odgovorni urednik:
JANEZ TROBENTAR

Prevedel in uredil:
JANEZ TROBENTAR

Sodelujoči:
SIMONA KOPINŠEK (*Popravki*)
MATJAŽ ŽABJEK (*Oblikovanje & Prelom*)

Edicija: ΘΕΛΗΜΑ

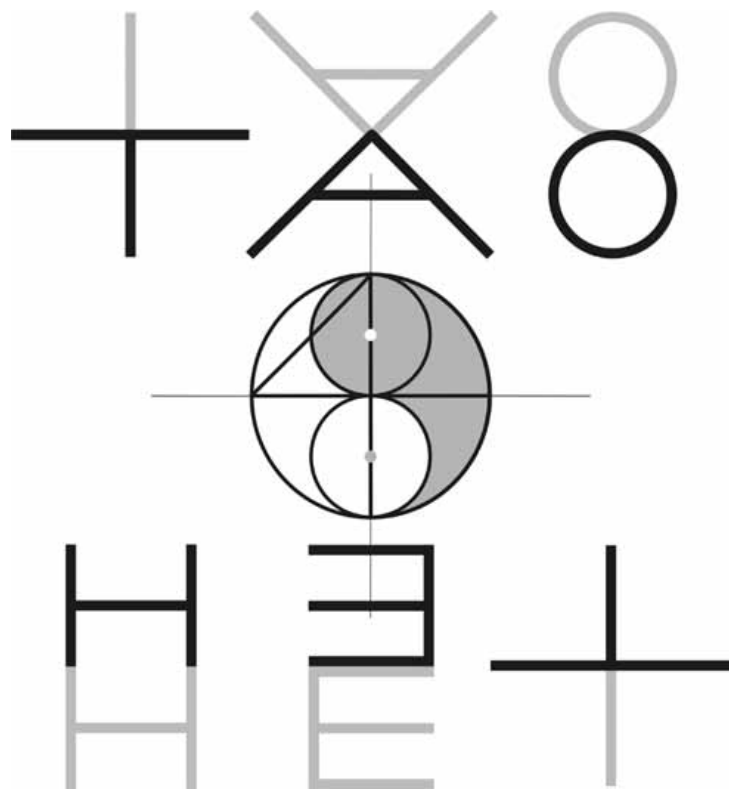
Izdaja: PRVA

Izdajatelj:

ZALOŽBA IBIS
www.telema.si

ELEKTRONSKA IZDAJA: ANNO IVXXI ÆRÆ NOVÆ
2013 E.V.

PREDGOVOR

ZAVEZAL SEM SE, da se posvetim Magiki spomladi 1898 e.v. in bil deležen svoje prve iniciacije 18. novembra istega leta.

Moj prijatelj in gorski soplezalec, Oscar Eckenstein, mi je podal prve poduke v veščini nadziranja uma, v začetku leta 1901 e.v. v Mexico Cityju. Shri Parananda, drugi najvišji državni pravdnik na Ceylonu, eminentni pisec in učitelj Joge ortodoksne Šaivitske tradicije, ter Bhikkhu Ananda Metteya, (Allan Bennett) veliki angleški Adept, ki je bil eden mojih najzgodnejših učiteljev Magike in se je kasneje, leta 1902 e.v., pridružil skupnosti Sanghe v Burmi, pa sta mi podala moje prve zasnove v mistični teoriji in praksi. Leta 1901 e.v. sva s slednjim v Candyju na Ceylonu prebila nekaj mesecev v urjenju, dokler nisem truda kronal z uspehom.

Pravtako sem preučeval različne azijske filozofije, s poudarkom na praktičnih vprašanjih spiritualnega razvoja, Sufi doktrine, Upanišade, Sankhyje, Vedo in Vedanto, Bhagavad-Gito in Purano, Dhammapado ter mnoge druge klasike, skupaj s številnimi teksti Tantrе in Joge takih avtorjev kot sta Patanjali in Vivekananda. Učenjaki poznajo le malo teh učenj. Obseg mojih študij je bil kar se da izčrpen in nisem zanemaril nobene doktrine, najsibo še tako nepomembna ali odbojna.

V luči svojih lastnih praktičnih izkušenj sem kritično preizkusil vse te učitelje. Fiziološka in psihološka uniformnost človeštva je zagotovila, da se za različnostjo izraza skriva enotnost pomena. To odkritje so nadalje potrdile primerjave z judovsko, grško in keltsko tradicijo. Ena kvintesencialna resnica je bila skupna vsem kultom, od Hebridov do Rumenega morja, in celo glavne veje so se izkazale za esencialno istovetne. Zgolj listje je tisto, ki izkazuje nekompatibilnost.

Ko sem hodil preko Kitajske, leta 1905-6 e.v., sem bil

popolnoma opremljen in oborožen z zgornjimi kvalifikacijami za naskok na do tedaj še nerešljiv problem kitajskega pojmovanja religiozne resnice. Praktični študij psihologije Mongolov, ki sem jih srečeval na svojih potovanjih, mi je že nakazoval dejstvo, da njihova acentrična predstava vesolja nemara predstavlja zavestno refleksijo njihovih dejanskih psiholoških značilnosti. Tako sem bil pripravljen preizkusiti doktrine njihovih religioznih in filozofskih Učiteljev brez predsodka, ki je trud misijonarskih sinologov vedno navajal na dlakocepstvo; kakor tudi vse ostale orientaliste, z eno samo izjemo Rhysa Davidsa. Vse do tedaj so prevajalci vsi na isti način sklepali, z absurdno naivnostjo in še pogostejše arogantnim fanatizmom, da je nek kitajski pisec hotel predstaviti bolj ali manj izkrivljeno in degradirano inačico neke krščanske predstave, ali pa povsem neresne absurdnosti. Celo tako slaven mož kot je Max Müller, v svojem uvodu k Upanišadam, se zdi le na pol nagnjen k priznanju, da se navidezna trivialnost in bedastoča mnogih odlomkov v teh, tako imenovanih, svetih spisih, taka zdi zgolj vsled naše lastne ignorance zgodovinskih in religioznih okoliščin, katerih poznavanje bi jih naredilo dojemljive.

Med mojimi samotnimi popotovanji med planinskimi divjinami Yun Nana, je spiritualna atmosfera Kitajske prodrla v mojo zavest, zahvaljujoč odsotnosti katerekoli intelektualne predrznosti organa vednosti. Tao Teh King je moji duši razodel svojo preprostost in sublimnost, malo po malo, kakor so pogoji mojega fizičnega življenja, nič manj kot spiritualnega, prodrli v svetišča mojega duha. Lao Tzejeva filozofija se mi je skomunicirala navkljub stalnim trdom mojega uma, da bi se podredila mojim pričakovanjem tega, kaj bi tekst moral pomeniti. Ta proces, ki je tako pognal korenine v moji najnotranjější intuiciji tekom teh strahovitih mesecev med popotovanjem prek Yun Nana, se je nadaljeval neprekinjeno še mnogo nadaljnjih let. Kadarkoli sem se lahko znova umaknil potrati in motnjam vsled stika s civilizacijo, katere sile nas tako vztrajno in nasilno oblegajo, v posvečeno samotnost puščave, bodisi med španske sierras, ali med saharske sipine, sem spoznaval, da je Lao Tzejeva filozofija vse bolj zavladata moji duši, ob vsaki priložnosti bolj prefinjeno in silovito.

Vendar niti Evropa, niti Afrika ne ponujata take osamljenosti, kot Amerika. Najponosnejši, najbolj trmast, najbolj zagrenjen kmet puščobne Španije, najprimitivnejši in najpraznovernejši Arabec najzakotnejše oaze, sta malo več kot prijateljska in nikdar manj kot prijazna v svojih najslabših trenutkih; dočim se v Združenih Državah domala vselej zavedamo instinktivnega pomanjkanja simpatije in razumevanja do najbolj šarmantnih in kultiviranih ljudi. Zato so se med mojim izgonom v Ameriko Lao Tzejeve doktrine najhitreje razvile v moji duši, venomer izbijajoč na dan, dokler nisem začutil neobходимosti ter nuje, da jih izrazim v terminih zavestne misli.

Ko pa je ta odločitev postala dokončna, sem spoznal, da je ta naloga domala nemogoča. Njegove najpreprostejše ideje, primitivni elementi njegove misli, nimajo pravih korespondenc v katerikoli evropski terminologiji. Sama beseda 'Tao' predstavlja povsem nerešljiv problem. Prevajali so jo kot 'Um', kot 'Pot', 'TO ON'. Vsak izraz ne vsebuje niti približne predstave Taa.

Tao je Um v tem smislu, ker substanco stvarstva delno lahko dojemamo kot tisti nujni medij misli, ki določa zakone razuma. Z drugimi besedami, edina realnost je ta, ki nas navaja v povezovanje različnih oblik iluzije, kakor to pač počnemo. Tako je očitno nespoznatna ter neizrazljiva, bodisi z govorom, ali s tišino. Vse kar lahko trdimo o njej, je to, da vsebuje neko moč (ki je nekako nekaj drugega), ki daje vsem bitjem obliko pojavnosti, ki ustreza naravi nujnosti.

Tao je pravtako Pot - v naslednjem smislu: Nič ne obstaja, razen kot odnos z drugimi, podobno postuliranimi idejami. Nič ne more biti spoznano v samem sebi, temveč zgolj kot udeleženec v nekem nizu dogodkov. Resničnost je potemtako v gibanju, ne v gibajočih se stvareh. Dojemamo lahko samo določene postulirane elemente zapaženega vtisa spremembe. To lahko izrazimo tudi drugače: Naše znanje o čemerkoli je vsota naših zapažanj soslednih premikov te stvari, se pravi, njene poti od dogodka do dogodka. V tem smislu lahko Tao prevedemo kot Pot. Ne gre za stvar v sebi, v smislu biti čutno in miselno dojemljiv objekt. Niti ne gre za vzrok česar koli, temveč za kategorijo, ki je podlaga vsemu

bivanju in dogajanju ter s tem resnična in pristna, kakor so one prividne, bivši zgolj dogovorjene naznake za opis naših izkušenj. Tao nima moči, da bi karkoli ustvaril ali povzročil. Vendar nam naša izkušnja, ko jo zanaliziramo, pove, da je edina resničnost, v katero smo lahko prepričani, ta Pot ali Način, ki prevzame naše celotno znanje.

Pojem TO ON (gr. Bit; op.p.), ki se zdi nemara najboljši prevod Taa, kakor ga opisuje tekst, je najbolj zavajajoč od vseh treh. TO ON namreč poseduje razširjajočo se soznačnost, ki vključuje celoten sistem Platonskega pojmovanja, ki je skrajno tuje bistvenim vrlinam Taa. Tao ni bit, niti ne-bit, v kateremkoli Evropejcu razumljivem smislu. Ni ne bivanje, niti pogoj ali oblika bivanja. Obenem pa izraz TO MH ON (gr. Ne-bit; op.p.) ne podaja nobene ideje Taa. Tao je povsem tuj vsem tovrstnim idejam. Kot 'princip, ki je po nujnosti podlaga vzroka dejstev' nas spominja na Heraklitovo 'Postajanje'. Toda Tao sploh ni noben tovrstni princip. Da bi ga dojeli, moramo zavzeti popolnoma drugačno stanje duha od tistega, ki je sicer navada Evropskega razumništva vobče. Vsekakor moramo nepopustljivo slediti pot duhovnega razvoja, katere linije so naznačili Sufiji, Hindujci in Budisti; in ko dosežemo trans, imenovan Nerodha-Sammapati, v katerem se porušijo vse oblike zavesti, se v tem breznu izničenja pojavi seme ideje popolnoma drugačne vrste, katere bistvena značilnost je to, da nam razveljavi strukturo naših prejšnjih izkušenj in predstav ter jo pripiše vrlini te neopisljive usojenosti.

Preboleče se zavedam nepopolnosti zgornje razlage v vseh ozirih. Posebej ker predpostavlja določeno poznavanje predmeta in s tem praktično provocira vprašanje za poduk; kakor je tudi povsem tuja običajnemu bralcu, ki bi ga še posebej želel motivirati. Vzemimo analogijo v primeru elektrike: nesmiselno je zatrjevati, da je elektrika nek pojav, ki ustreza naši shemi pojmovanja. Zatečemo se k naši Peticiji Principa, rekoč, da je elektrika oblika energije, ki v biti povzroča take in take pojave. Če to idejo zanemarimo kot očitno nelogično, kaj preostane? Hitro smo prisiljeni odgovoriti, 'Nič ne preostane'. V naravi zavesti je nekaj, razum, zaznava, občutenje, namreč nekega

univerzuma, o katerem nas informirajo in ki je odgovoren za dejstvo, da zaznavamo prav te pojave in ne kakšnih drugih; da jih reflektiramo tako, kot smo jih sposobni in ne drugače. Še globlje od tega pa se nahaja del realitete neulovljive odločnosti, ki določa obliko naše izkušnje, ki je sam pogoj te izkušnje. Naj bo jasno, da to nima nobene zveze s platonično predstavo o naravi stvarstva.

Najmanj grešen korak k intelektualnemu bankrotu evropske misli predstavlja hebrejska Kabala. Če jo primerno dojamemo, namreč, kot neskončno raztegljiv sistem simbolov, ki ne zahteva nobenih aksiomov, ne postulira nobenih principov, ne prisega na nobene teoreme, in zato je prilagodljiv, če z njim poslujemo bistroumno, ter sposoben opisa vsake dane doktrine. Od leta 1898 e.v. jo že neprestano preučujem in sem jo spoznal kot zelo priročno ob študiju Tao Teh Kinga. Po njenih navodilih ter v luči njenih standardov sem lahko opisal Lao Tzejeve ideje, kakor poprej tudi doktrine arijske ali judovske religije in filozofije. Navkljub esencialni težavi v primerjavi taoizma z ostalimi doktrinami, mi je stalno vztrajanje s kabalističnimi ključi omogočilo odkleniti njegovo zakladnico. Lahko sem si razložil njegovo učenje v izrazih sorodnih sistemov. (Glej shemo korespondenc, str. 101; op.p.).

Ta dosežek je zlomil hrbet moji Sfingi. Ko sem enkrat Lao Tzeja zreduciral na kabalistično obliko, mi je bilo enostavno prevesti rezultate v jezik filozofije. Storil sem že veliko v stvaritvi novega jezika, ki temelji na angleščini, ob pomoči nekaj tehničnih izrazov azijskega porekla in predvsem z uporabo novega pojmovanja ideje Števila ter algebraične in aritmetične procedure, zavoljo prenosa rezultatov spiritualne izkušnje inteligentnim študentom.

Zatorej ne brez gotovosti predstavljam tale prevod Tao Teh Kinga javnosti. Verjamem, da bo skrben študij teksta, razjasnjen vsled mojega komentarja, usposobil resne aspirante skrivne modrosti za precej gotovo razumevanje tega, kar je Lao Tze hotel povedati. Vsekakor pa si moramo položiti na srce dejstvo, da se esenca njegovega sistema nujno izmakne našemu dojetanju, če ga od zgoraj ne razsvetljuje naše dejansko izkustvo resnice. A lahko to pogojenost dosežemo zgolj z odgovarjajočo aplikacijo prakse, ki jo zagovarja. Ne moremo se zadovoljiti niti z golim dosežkom

še tako vzvišene duhovne razsvetljenosti, ki je brezploden, če ga ne smatramo zgolj kot sredstvo in ne cilj duhovnega napredovanja, ter ne dopustimo, da prodre v vsak detalj našega življenja, ne le duhovnega, temveč tudi čutnega. Tao ne more biti nikoli razpoznan, če nam ne zmore razložiti najvsakdanjših aktivnosti naše vsakodnevne rutine. Fatalna zmota je razlikovanje med duhovno pomembnostjo meditacije ter igranja golfa. To namreč ustvarja notranji razdor. 'Naj se med vami ne dela razlike med neko stvarjo in katerokoli drugo stvarjo; s tem namreč pride bolečina.' Kdor pozna Tao, ve, da je on izvor vsega. Z našega stališča so vsi najvsakdanjši notranji vtisi pravtako prividni, kakor tudi najvzvišenejše duhovne ekstaze zgolj brezvredne maskote, ki nam z groteskno pobarvano brezdušno in neprimerno lepenko zakrivajo živi obraz resnice. Vendar nam z drugega vidika enakovredno izražajo taisti ekstatični genij resnice, bivši naravne podobe reakcij naše biti na naše posebno okolje v času njih pojavljanja. One so enaki dokazi Taa, s katerim, v katerem in iz katerega tudi izvirajo. Ko jih vrednotimo po sebi, izničujemo Tao in se izgubimo v svetu prividov. Če jih preziramo, potem zanikavamo vseprisotnost Taa in s tem doživljamo iluzornost trpnosti. Če razlikujemo med njimi, potem zatirujemo prekleto dvojnost ter dopuščamo blaznost razuma in prekrijemo intuicijo resnice, tako povzročajoč civilno vojno v svoji zavesti.

Od leta 1905 do 1918 e.v. sem Tao Teh King neprestano preučeval. Venomer sem ga priporočal svojim prijateljem kot vrhunsko mojstrovino posvečene modrosti in sem bil tudi vselej razočaran, če na njih ni naredil posebnega vtisa, potem ko sem jih že zainteresiral zanj s svojim predhodnim opisom. Spoznal sem, da leži zmota v Leggejevem prevodu, nakar sem si naložil, da predstavim Lao Tzeja v jeziku, ki ga je izoblikovalo moje simpatetično razumevanje vsled moje iniciacije ter spiritualne izkušnje. Med svojim Večjim Magijskim Umikom na Otoku Aesopus sredi reke Hudson poleti 1918 e.v. sem se lotil tega dela, da bi nemudoma odkril svojo popolno nekompetentnost za kaj takega. Zato sem se obrnil na spiritualnega Adepta, imenovanega Amalantrah, s katerim sem bil tedaj v domala vsakodnevni

komunikaciji. Rad se je odzval moji zahtevi in mi posređoval kodeks originala, preko katerega sem z absolutno gotovostjo dojel točen pomen teksta. Brez mencanja in dvomov sem bil zmožen natančno predvideti način, kako je bil Legge zapeljan. Kitajsko je prevedel nadvse zvesto, toda skoraj v vsakem verzu je njegova razlaga zmotna. Ni potrebe, da bi se zanašali na tekst s stališča naše morebitne učenosti. Jaz sem zgolj parafraziral njegov prevod v luči dejanskega poznavanja pravega pomena uporabljenih terminov. Kdorkoli se bo že potrudil primerjati obe verziji, bo začuden nad tem, kako neznatno preoblikovanje je potrebno, da se razblini trdovratna obskurnost predsodkov ter sprosti studentec in reko žive svetlobe, vnemajoč grčavo prozo tope učenosti v brsteče cvetje liričnega plamena.

Svoj prevod sem dokončal v treh dneh, a sem zadnjih pet let stalno pretuhtaval vsako njegovo misel. Rokopis sem nato posodil nekaterim svojim prijateljem, učenjakom, ki so sicer zaupali v moje delo, kakor tudi aspirantom, ki smatrajo za prikladno mojo predstavitev duha Učiteljevega učenja. Kogar je Legge razočaral, ta se je navdušil zame, in to dejstvo mi zadostuje v prepričanju, da trud ljubezni ni bil zaman, ter me napolnjuje z vnetim zaupanjem, da bo pričujoča izdaja obilno prispevala k izpolnitvi moje Resnične Volje, zaradi katere sem tudi prišel na ta svet, ter evocirala trud in trpkost do skrajnosti, ki jo je človeštvo sposobno, namreč Voljo, da odpre portale spiritualnega dosežka mojim sotrudnikom in jih privede k radovanju tiste realizacije Resnice izpod vseh pajčolanov časovnih utvar, ki mi je razsvetlila pogled ter napolnila usta s pesmijo.

(Odlomek iz Crowleyeve knjige Magika Brez Solz, pogl. 35)

LIBER CLVII

TAO TEH KING

KAKOR GA JE PREKO KODA, IZPOLJENEGA V
AKAŠI, PREVEDEL 729, MODREC AMALANTRAH.

N.B.: Če se katerikoli sinolog ne bi strinjal s tem prevodom, naj prej vsrka svoj lasten Jin in svoj lasten Jang, kakor pravijo Amerikanci; in naj mi zaupa, da gre za izvirno Mojstrovino. Karkoli je Lao Tze rekel ali mislil, to pravim in mislm jaz, 666.

PRVI DEL

PRINCIPI

T A A

NARAVA TAA

1. Tao-Pot ni Ves Tao. Ime ni imenovana Stvar.^[1]
2. Nemanifestirano je Skriti Oče Neba ☰ in Zemlje ☷;
Manifestirano pa je njuna Mati.^[2]
3. Da bi ta Misterij dojeli, moramo izpolnjevati svojo voljo,^[3] in
če nismo toliko svobodni, potem ga lahko dojamemo zgolj
površinsko.
4. Tao je eden, Teh pa je le njegova faza. Brezno tega Misterija
je Portal Kačjega Čudesa.^[4]

1. Vzporednice Taa so Pleroma, Šiva, Jod, etc. Vzporednice Teh pa Logos, Šakti, He, etc. Vendar Lao-Tzejeva predstava združuje vse to v najvišjem. Najboljša vzporednica je podana v Libru CCXX, 1. in 2. poglavje, kjer je Hadit Tao, Nuit pa Teh.

Toda to dvojje je v določenih ozirih zamenljivo med seboj. Bistvo tega aforizma je v tem, da se ustvari razlikovanje ali definicija brez da bi zatrjevali superiornost ene predstave nasproti drugi. Iluzija vsake takšne domišljavosti je sicer soodnosna s študentovo Stopnjo Inicijacije. Magus bo nedvomno jemal Pot Nastajanja za svoj Absolut, kajti zakon njegovega Ranga je Sprememba (Glej Liber I vel Magi.) Toda - kdo ve? - Ipsissimus bo nemara našel predstavo, ki presega celo to. Na primer, ta prvi aforizem lahko tolmačimo kot bi rekli, da Nastajanje ni Tao, vendar je Tao Bit, katere narava je Nastajanje. Materija in Gibanje ne moreta obstajati ločeno. Bralec naj vsak verz te Knjige smatra za vrednega najintenzivnejše in dolgotrajne meditacije. Knjige ne bo mogel povsem dojeti, vse dokler ne bo svojega uma primerno izoblikoval v veliki topilnici Samadhija.

2. Ta doktrina je posvečeno učenje, v katerem so svečeniki dojeli namig za iznajdbo legend o partenogenezi. /glej Drevo Življenja - diagram - str. 101/
3. (z moralno držo, torej, brez želje in brez trenja)
4. Magijska Moč ali Kundalini.

II

ENERGIJA - IZVOR SEBSTVA

1. Vsakdo ve, da sta lepota in grdota analogni, kakor tudi spretnost in okornost; eno vključuje in predlaga drugo.
2. Tako si tudi bivanje in ne-bivanje stojita eno napram drugega;^[1] tako je tudi z lahkotnostjo in težavnostjo, dolgotstjo in kratkostjo, visokostjo in nizkostjo. Tudi Glasba obstaja vsled harmonije nasprotij;^[2] čas in prostor zavisita od nasprotja.
3. Z rabo te metode lahko modrec izpolnjuje svojo voljo brez dejavnosti in izgovori svojo besedo brez govora.^[3]
4. Vse stvari se rodijo brez bojazni; one rastejo in nihče se ne vmešava; spreminjajo se v skladu s svojim naravnim redom, brez pohlepa po rezultatu. Delo je zaključeno; vendar se nadaljuje po svoji orbiti brez cilja. To delo je opravljeno nezavedno; zato se njegova energija nikoli ne izčrpa.

1. (i.e. misel na eno vključuje tudi njeno nasprotje)

2. Ne, celo disharmonije. To pomeni, da se Tao realizira skozi projekcijo v analogne faze, izražajoč O kot +1 + (-1); če se izrazimo kot kabalisti ali električarji.

3. Naša dejavnost je posledica nepopolnega seštevaja Sil. Tako nadaljujemo s hojo na Vzhod s hitrostjo 6 km/h, čeravno že potujemo v to smer s hitrostjo več kot 1000 km/h! Zaključek Meditacije na Dejavnost je uresničenje Hadita; vsaka dejavnost bi tako bila motnja te popolnosti. Ko to dojamemo s strani Resničnega Sebstva, potem Um in Telo nadaljujeta neovirano po svoji naravni poti brez želje s strani Sebstva.

III

POMIRITEV LJUDSTVA

1. Nagrajevanje zaslug pomeni vzbujanje tekmovalnosti; cenitev raritet opogumlja tatvino; razstavljanje zaželenih stvari izziva zmedo pohlepa in zavisti.
2. Zatorej modrec vlada ljudem tako, da zadrži njihove duhove in telesa v spokojnosti, zadovoljujoč enega s praznino, drugega pa s polnostjo. On zadovolji njihove želje, izpolnjujoč njih volje ter jih naredi složne med seboj; in jih naredi telesno močne z istim namenom.
3. On jih osvobodi od nemirnosti znanja ter hlepenja po nerganju. Tiste, ki že imajo znanje, pa pouči o poti nedelovanja. Ko je to zagotovljeno, v svetu ni zmede.^[1]

1. Poduk o Delavskem Problemu.

IV

STUDENEC BREZ IZVORA

1. Tao je kakor praznina Prostora; da bi ga uporabili, ne smemo ustvarjati vozlov.^[1] Oh Tao, kako neizmeren si Ti, Brezno vseh Brezen, ti Sveti in Skriti Oče vseh Očetovstev Stvari!
2. Naredimo našo ostrino topo;^[2] razvežimo svoje komplekse;^[3] ublažimo naš blišč,^[4] do splošne nejasnosti. Oh Tao, kako si spokojen, kako čist, Neprekinjen onstran Neba!
3. Ta Tao nima Očeta; je onstran vseh drugih predstav, višji od Najvišjega.

1. Glej Liber CCXX, I, 22: »Naj se med vami ne dela razlike med eno stvarjo in neko drugo stvarjo.« Neenakost (Iluzija) in zmeda je nujno rezultat odklona od homogenosti.

2. Ostrina namreč vključuje koncentracijo.

3. To so namreč vozli naših misli, ki jih moramo uničiti.

4. Po istih principih. Primerjaj doktrino »prostorskih označb« iz Libra CCXX. Zvezde so madeži, tako rekoč, na kontinuiteti Nuit.

V

FORMULA VAKUUMA

1. Nebo in zemlja se gibljeta brez motiva, toda vzročno v njunem naravnem redu, poslujoč z vsemi stvarmi brezskrbno, kakor z rabljenimi talismani. Tako tudi modrec posluje s svojim ljudstvom, brez izvajanja dobre volje, toda dopuščajoč naravo vseh brez trenja.
2. Prostor med nebom in zemljo^[1] je njun dihalni aparat:^[2] Izdihavanje ni izčrpavanje, temveč dopolnilo Vdihavanju, in v enaki meri. Govor izčrpava;^[3] pazi zatorej, da ohraniš popolno svobodo svoje narave.

1. (šest preostalih trigramov med ☰ in ☷)

2. (in tako jih ne smemo mešati z njima)

3. (z motenjem tega enakomernega dihalnega reda; reference na trigrame Ji Kinga si je treba razjasniti v tej Knjigi, ki jo Ko Yuen pravtako pripravlja za tisk)

VI

IZPOPOLNITEV OBLIKE

1. Teh je nesmrtni sovražnik Taa, njegov ženski vidik. Nebo in Zemlja izhajata iz njenih Vrat; ta Vrata so Korenina njune Svetovne Platane. Ona delujejo v čisti Radosti in Ljubezni ter nikdar ne zatajijo.^[1]

1. Primerjaj Knjigo Modrosti ali Norosti, doktrino »Igre Nuit«.

VII

ZAKRIVANJE SVETLOBE

1. Nebo in Zemlja sta mogočna v svojem trajanju, kajti njuno delovanje je osvobojeno vsake sle po rezultatu.
2. Tako tudi modrec doseže karkoli, ne da bi iskal katerikoli cilj; on se ne vmešava v zadeve svojega telesa, ki tako deluje brez trenja. Brez osebnega smotra on sproveda vse s preprostostjo.^[1]

1. Glej Liber CCXX za »pohlep po rezultatu«. Splošna ideja Poti Taa je v tem, da je vsako zlo vmešavanje. Nenaravno delovanje je zmota. Vsako dejanje je priporočljivo zgolj kot popravek zmote; vpletanje v nekogaršnji pristen Način je Omejevanje, Beseda Greha.

VIII

NARAVA SPOKOJA

1. Občuduj Vzvišeno pot Vode! Mar ni Voda duša življenja stvari, potem katere se spreminjajo? Vendar ona išče svojo raven ter zadoščena domuje v skritosti. Tako je ona kakor Tao v svojem delovanju!^[1]
2. Vrlina hiše je njena dobra nameščenost; in duše, da je sproščena v tišini, kakor tudi Prostora; in družbe, da je dobro urejena; in vlade, da ohranja spokojnost; in dela, da je izvedeno z veščino; ter vsega gibanja, da je motivirano ob pravem času.^[2]
3. Pragtako je vrlina človeka, da domuje na svojem mestu brez nerganja; tako nikogar ne izziva.^[3]

1. Dušik in klor se ne združita, če sta povsem izsušena. Suša je negibnost in smrt. Primerjaj Knjigo Modrosti ali Norosti, doktrino o Spremembi.

2. Z vsemi temi primeri Lao Tze graja nemir ali trenje.

3. S tem namiguje na prejšnji paragraf. Vse to je le drug izraz za »Delaj po svoji volji«.

IX

POT MOLČEČNOSTI

1. Ne napolnjuh posode, da se med nošnjo ne razlije. Ne ubadaj se z ostrino s stalnim občutenjem le-te, ker bo s tem kmalu otopela.^[1]
2. Zlato in žad v hiši privabita nevarnost za lastnika. Bogastvo in slava vodita v nadutost in zavist ter razsulo. Je tvoja pot slavna in tvoje ime razvpito? Umakni se, potem ko je tvoje delo izvršeno, v nejasnost; to je pot Neba.^[2]

1. Zmernost. Ne vmešavaj se.

2. Bodi posvečen delu; ne maraj za njegove stranske proizvode.

X

DOSEGLJIVE STVARI

1. Kadar se duša (*Nešemah*) in telo (*Nefeš*) zavežeta ljubezni, ju je lahko obdržati skupaj. S koncentracijo na dihanje (*Prana*) postane ta vez popolnoma elastična, tako da postanemo kakor dojenči. Ko se prečistimo od Samadhija, postanemo celoviti.^[1]
2. V našem poslovanju s posamezniki ter z družbo se moramo gibati brez pohlepa po rezultatu. V obvladovanju našega dihanja, moramo biti kakor ptičja mati.^[2] Naša inteligenca (*Binah*) naj bi zapopadla vsak kvart; naše znanje (*Dot*) pa naj bi se nehalo.^[3]
3. V tem je misterij vrline.^[4] Ona ustvari vse in hrani vse; vendar se tega ne drži; ona upravlja vsemu, a se tega ne zaveda, niti tega ne razglša; ona vodi vse, toda brez zavestnega nadzora.

1. Tu še enkrat naletimo na doktrino bivanja brez trenja. Notranji konflikt vodi v prelom. Ponovno, naša Pranajama nas mora privedi do popolne gibkosti ter natančne uravnovešenosti napram okolja. In končno, celo Sammasamadhi pomeni defekt vse dokler je zgolj izkušnja, namesto da bi bil neprekinjeno stanje. Dokler obstajata dva, ki se imata za združiti, sta pač dva.

2. To je, valiti, kakor Duh, spokojno, brez naprezanja.

3. Vsrkati - ali dojeti - moramo vse, brez zavestnega znanja, ki predstavlja šok, vključujoč dvojnost, kakor kremen in jeklo; dočim je razumevanje kakor spužva ali celo kakor ocean, ki vsrkava reke.

4. Namreč Taa ter tistega, ki ga poseduje. Vrlina - Teh.

XI

VREDNOST NEIZRAŽENEGA

1. Trideset naper se stika v svojem središču, ki je eno; vendar je raba kolesa možna zaradi praznine, ki je namenjena osi. Glina se oblikuje, da bi se naredile posode; toda uporabna je praznina, ki jo vsebujejo. Materija je zatoj uporabna zgolj s tem, da naznačuje meje prostora, in to je tisto, kar ima pravo vrednost.^[1]

1. To uvaja doktrino Četrte Dimenzije. Materija je kakor črtovje, ki omejuje ploskev. Ploskev je prava stvar, črte, ki so neskončno majhne v primerjavi z njo, služijo zgolj njenemu določanju. Pravtako je »Sebstvo« zgolj namišljena meja, ki razmejuje oddelke Telesa Boga. Zmote Ahamkare - egotvorne zmožnosti - so v tem, da se jemlje namišljena površina za Sfero. Primerjaj Liber CCXX, zadevajoč Naravo Nuit.

XII

UMIK IZ ZUNANJEGA

1. Pet barv zamegljuje Vid; pet tonov duši Sluh; pet dišav zakriva Okus; zavzetost z gibanjem in dejavnostjo zmede Um; pravtako cenitev redkih stvari rojeva pohlep in kriminal.^[1]
2. Modrec zatorej išče način, kako zadovoljiti dejanske potrebe ljudstva; ne da ga razburja z sijajem luksuza. On zavrača slednje in je pozoren na prvo.^[2]

-
1. To je doktrina Joge, ki jo lahko preizkusimo vsled različnih Bhavan ter drugih primernih osredotočanj. Toda Laotze povleče vzporednico s socialnim in političnim stanjem. Podžiganje lakomnosti vodi v krajo doma in vojno zunaj. Danes je vse preveč očitno, kako je zanemarjanje tega pravila uničilo civilizacijo; ni nam treba vztrajati na primerih, kako so A-jev kalijev karbonat, B-jevo železo, C-jev premog in D-jeve trgovske poti navedle E-ja, da je zanetil svet.
 2. SedANJI problemi delavstva so posledica nesmiselnega kulta materialnih kompleksnosti, ki se zmotno smatrajo za prosperiteto.

XIII

PREZIR DO OKOLICE

1. Naklonjenosti in zamere se moramo enako izogibati; čast in beda naj se enako smatrata kot prilepka osebnosti.^[1]
2. Kaj je to, kar je zapisano v zvezi z naklonjenostjo in zamero? Zamera ali nečast je padec od naklonjenosti. Torej je tistega, ki mu gre naklonjenost, strah, in njena izguba rodi še večji strah pred nadaljnjim padcem. Kaj je to, kar je zapisano v zvezi s častjo in bedo? To je ta vdanost telesu, ki dela bedo možno; če bi bili breztelesni, le kakšno zlo nas lahko doleti?
3. Zatorej naj tisti, ki primerno ceni samega sebe, služi tudi kraljestvu; naj mu vlada tisti, ki ga ljubi, kakor nekdo drug ljubi samega sebe.

1. In zatorej »vozla«, ki ju je treba razvezati, kakor smo povedali zgoraj.

XIV

RAZLAGA MISTERIJA

1. Gledamo vanj, pa ga ne vidimo; čeravno je Vseprisoten; in ga imenujemo Praravnovesje. (*Hadit, koren Joda.*)
Prisluškujemo mu, pa ga ne slišimo, čeprav je Vseveden; in ga imenujemo Tišina. (*Nuit, koren He.*)
Hočemo ga čutiti, pa se ga ne moremo dotakniti, čeprav je Vsemogočen; in ga imenujemo Skriti. (*Ra-Hoor-Khuit, Keter, koren Vav.*)
Te tri Vrline mu pripadajo, a ne moremo reči, da ga tvorijo; toda, če jih pravilno pomešamo, potem ga dojamemo kot Enega.
2. Iznad - on ne sije; izpod - ni temačen. On giblje vse neprestano, brez Izraza, vračajoč se v Nič. On je Oblika Tega, kar je iznad Oblike; on je Podoba Nevidnega; on je Sprememba, in brez Omejitve.^[1]
3. Soočamo se z njim, pa ga ne uzremo v Lice; sledimo mu in nam je skrit njegov Hrbet. Ah! vendar Tao uporabljamo kakor v starih Časih za delo v sedanjosti; poznamo ga, kakor smo ga vedno poznali od vsega Začetka; sledimo vneto rdečo Nit Taa.

1. Primerjaj Ain, Ain Sof, Ain Sof Aur. Glej tudi »Knjigo Modrosti ali Norosti«.

XV

VIDEZ RESNIČNE NARAVE

1. Adepti preteklih obdobij so bili prefinjeni in spretni v dojemanju tega Misterija, in njihova globokoumnost je bila ljudem temačna. Od tedaj še niso bili spoznani, zato naj razglasim njihovo naravo.
2. Sodeč po vsem so bili plašni, kakor ljudje, ki prečkajo hudournik med zimsko povodnjo; bili so neodločni kakor človek, ki so ga zajeli ljudje okoli njega; bili so polni strahospoštovanja, kakor gost v veliki hiši; bili so vedno pripravljeni izginiti, kakor led med odjugo; bili so nezahtevni, kakor neobdelan les; bili so prazni, kakor dolina; in mrki kakor močvirske vode.
3. Kdo lahko očisti blatno vodo? Mirovanje bo storilo to. Kdo lahko doseže počitek? Naj se gibanje enakomerno nadaljuje in bo samo po sebi postalo spokoj.
4. Adepti Taa, ohranjajoč svoj način, nočejo biti aktivno samozavestni. Skozi njihovo odsotnost Sebstva oni nimajo potrebe po razkazovanju svoje čilosti in popolnosti; to, da so videti slabotni in nepopolni, je njihov privilegij.

XVI

UMIK K IZVORU

1. Praznina mora biti popolna, in absolutna Tišina proizvajana z neutrudno čvrstostjo. Vse stvari preidejo skozi obdobje dejavnosti; nato se povrnejo k mirovanju. One rastejo, brstijo, cvetijo in obrodijo; nato se povrnejo h korenini. Ta povratek k izvoru je to, kar mi imenujemo Tišina; in Tišina je Priča njihove Izpolnitve.
2. Ta cikel je univerzalni zakon. Poznati ga,^[1] to je stvar inteligence; ignorirati ga,^[2] to vodi v noro dejavnost, ki se konča v blaznosti. Njegovo poznavanje vodi v razumevanje in mir; temu pa sledi poistovetenje Sebstva z Ne-Sebstvom. Ta identifikacija naredi človeka za kralja; to kraljevstvo pa se razvije v božanskost. Ta božanskost obrodi sadove v obvladovanju Taa. Tako nato človek, ker mu Tao to dopušča, preživi; in njegovi telesni principi so usklajeni, odporni proti razkroju, vse do časa njegove Spremembe.

1. (in se sprijazniti z njim)

2. (ali se mu upirati)

XVII

ČISTOST TOKA

1. V Zlati Dobi se ljudje niso zavedali svojih vladarjev; v Srebrni Dobi so jih imeli radi in jih opevali; v Bakreni Dobi so se jih bali; v Železni Dobi so jih zaničevali. Kakor so vladarji (*postavši samozavestni*) izgubili zaupanje, tako so tudi ljudje izgubili zaupanje v njih.
2. Kako cincavi so bili videti, Gospodarji Zlate Dobe, govoreč preudarno, zavedajoč se teže svoje besede! Tako so uspeli dovršiti vse stvari; in ljudje so smatrali njihovo blagostanje za povsem naravni potek dogajanja.

XVIII

PROPAD OBIČAJEV

1. Ko so ljudje zapustili Pot Taa, sta dobrohotnost in pravičnost postali nujni. Pravitako se je nato rodila potreba po modrosti in spretnosti, in je vse postalo iluzija. Ko je harmonija prenehala prevladovati v šestih sferah (*Solarni Sistem*), je le-te bilo potrebno obvladovati z izjavljenimi Sinovi. (*Dhiana - Bude*)
2. Ko so kraljestva in rodovi^[1] postali^[2] zmedeni, so se morali pojaviti lojalni ministri. (*Arhangeli.*)^[3]

1. (elementi, znamenja itd.)

2. (samozavestni in zatorej)

3. Težko je študentu takoj dojeti Laotzejev prezir do t.i. dobrih kvalit. Toda potrebo po tem »dobrem« ustvari obstoj »zla«, i.e., omejevanje nečesa, da bi ne moglo realizirati svoje resnične volje brez trenja. Dobro je potemtakem zgolj simptom zla in tako samo po sebi strup. Človek, ki misli, da je živo srebro zanj dobro, je bolan. Neovirano Hranjenje je pravilo Spremembe ali Življenja.

XIX

POVRATEK K ČISTOSTI TOKA

1. Če bi pozabili na naše državištvo in našo modrost, bi bilo to za ljudi stokrat bolje. Če bi pozabili na našo dobrohotnost in našo pravičnost, bi oni spet postali kakor sinovi, ljudstvo dobre volje. Če pozabimo na naše mašine in naše posle, potem bi lopovščina ne obstajala več.
2. Te nove metode prezirajo stare Poti, izmišljajoč si fina imena za zakrinkavanje svoje pogubnosti. Toda preprostost v izvrševanju vsakogaršnje volje bo naredila konec praznim ambicijam in željam.^[1]

1. Samuel Butler, v Erewhonu, opiše ljudi, ki so dovolj prisebni, da so prepovedali vsako mašinerijo. Wells, v Vojni v Zraku, predvideva posledice neupoštevanja tega; v času tega pisanja, ko je Sonce v Škorpionu, leta 1919 e.v., se soočamo z izpolnitvijo večjega dela te prerokbe. In še vedno se mrzlično oborožujemo.

XX

UMIK OD OBIČAJNE POTI

1. Pozaba učenosti pomeni konec problemov. Najmanjša razlika v besedah, kakor sta »da« in »ja«, lahko učenjaku povzroči neskončen razpor.^[1] Smrt je vsekakor strašljiva, saj se jo bojijo vsi ljudje; toda brezno spraševanja, brez obal in brez dna, je hujše!
2. Navadni ljudje se krasijo, kakor bi praznovali, ali pa opazujejo Studenec s stolpa! Jaz pa zevam in se čudim brez vsakega sledu poželenja. Jaz sem kakor dojenček pred svojim prvim nasmehom. Videti sem žalosten in ubog, kakor brezdomec. Profani ljudje so zadostili svojim potrebam in še več. Meni pa se zdi, da sem izgubil vse, kar sem imel. Moj um je kakor omamljen, brez neke določene oblike. Profani ljudje izgledajo živi in bistri; jaz sam pa se sebi zdim prazen. Oni so videti vneto kritični; jaz pa nepreviden in nezaznavajoč, kakor nekdo, ki se je brez cilja podal na morje brez misli na pristan. Profani imajo vsak svoj določen tok delovanja; samo jaz sem videti nekoristen in nedojemajoč, kakor človek z roba. Prav zares, tako se razlikujem od vseh drugih ljudi: toda moj dragulj je Vse-Mati!^[2]

1. Primer: spor »homoiousios - homoousios« (enako - slično) v zgodnjem krščanstvu.

2. Primerjaj: »Plavajoč v etru, o moj Bog, moj Bog!« Liber VII. Brezciljno plahutanje je tisto, ki nudi »neizrekljivo radost« samo-podpirajočemu Absolutu.

XXI

NESKONČNA MATERNICA

1. Tao je edini izvor energije. Kdo bi lahko razglasil njegovo naravo? On je onstran Čutov, vendar v sebi skriva vsako obliko. On je onstran Čutov, vendar v sebi skriva vse Zaznavne stvari. Onstran Čutov je, vendar se v njemu skrivajo vsa Bitja. Ta Bitja vzbujajo Zaznavo, kakor tudi nje Besedo. Kakor je bilo na začetku, je zdaj in bo vselej, njegovo Ime^[1] pa neprestano deluje, vodeč vse po toku ciklusa Spremembe, ki je Ljubezen in Lepota. Kako lahko to vem? Ker dojemam Tao.

1. Teh. Nula vsebuje vse možnosti, saj jo lahko zapišemo kot $0 = X + (-X)$, ob čemer je X karkoli, $-X$ pa njegovo nasprotje. Kakorkoli že kompleksen je X , je vedno vsebovan v $-X$. Tako je vesolje vedno potencialno karkoli in vse, vendar dejansko Nič.

XXII

NAGRADA ZMERNOSTI

1. Del postane celota. Krivulja se izravna; praznina se napolni; staro postane mlado. Tisti, ki si malo želi, na lahek način izpolni svojo Voljo; kdor si želi mnoge reči, postane zmeden.^[1]
2. Zatorej se modrec osredotoči na eno Voljo in postane kakor luč za ves svet. Skrivajoč se, on blesti; umaknivši se, privleče pozornost; ponižujoč se, postane vzvišen; nezadovoljen s seboj,^[2] zadobi moč, da lahko doseže svojo Voljo. Ker se ne trudi, mu nihče ne more oporekati.
3. To ni slab izrek ljudi starine; »Del postane celota«; to je Kanon Zaznavanja.^[3]

1. Tako ne dobi ničesar.

2. (ker ena Volja še ni dosežena)

3. Vsak delček X postane celotna Nula, s samoukinitvijo skozi ljubezen do -X.

XXIII

PRAZNINA NIČLE

1. Molčanje je značilnost tistih, ki delujejo v popolnem skladu s svojo Voljo. Vihar se kmalu poleže; nalive ne traja ves dan. Vendar Nebo in Zemlja vse to povzročata; in če ne moreta narediti nevihte trajne, toliko manj lahko človek biva v krču strasti!
2. Z njim, ki je predan Tau, se skladajo vsi častilci Taa; tako je tudi s častilci Teh,^[1] zares, celo tisti, ki ju ne uspejo najti, so v skladu z njima.^[2]
3. Tako se njegovi bratje v Tau veselijo, ko prispejo k njemu; in njegovi bratje v Teh se pravtako veselijo, ko pridejo k njemu; in tudi tisti, ki ju ne uspejo najti, se veselijo, ko so ga deležni. Toda če on sam ne uresničuje Tao s popolnim zaupanjem, potem tudi njim umanjka zaupanja.^[3]

1. (kajti Teh je del Taa)

2. Kajti tistemu, ki poseduje Tao, se vse uresniči kot skladno.

3. Tistemu, ki poseduje Tao, so vse stvari pravilno razporejene; njegova napaka pa ustvari videz obče napačnosti.

XXIV

ZLI OBIČAJI

1. Tisti, ki stoji na prstih, ne stoji trdno; kdor si naredi noge toge, slabo hodi. Kdor se okraši, ne blesti; kdor govori pozitivno, je prostaški; kdor se baha, bo zavržen; kdor misli, da je moder, izpade manjvreden. Takšno obnašanje se zdi tistemu, ki gleda na stvari skozi razumevanje Taa, kakor smetje, kakor rakavost, v gnus vsakomur. Zatorej tisti, ki sledijo Pot (*sc. Tao*), tega ne morejo dopuščati.

XXV

PODOBE MISTERIJA

1. Brezmejno in Popolno je to Nastajanje, onstran Neba in Zemlje. Ono nima nobene Oblike in je brez gibanja; je povsem osamljeno in se ne spreminja.^[1] Razprostira se po vseh poteh; nima nobenega Nasprotnika. Je kakor Vse-Mater.
2. Ne poznam mu imena, a ga imenujem Tao. Še več, izkazujem se in ga imenujem Neizmernost.
3. Neizmernost, Nastajanje! Nastajajoč, daleč odleti. Daleč, prihaja blizu. Neizmeren je ta Tao; Nebo je pravtako neizmerno; in Sveti Kralj je tudi neizmeren.^[2] V Vesolju obstajajo Štiri Neizmernosti, in Sveti Kralj jim pripada.
4. Človek sledi^[3] formuli Zemlje; Zemlja sledi formuli Neba, Nebo pa formuli Taa. Formula Taa pa je povsem svojstvene Narave.

1. Ker dojema Spremembo.

2. On je namreč kakor Tao.

3. (magiki)

XXVI

NARAVA TVARINE

1. Tvarina je vrlišče gibnosti; mirovanje je oče gibanja.
2. Zato modri Kralj, čeprav potuje daleč, ostaja blizu svojih zalog. Čeravno ga priložnosti skušajo, on mirno ostaja v primernem razpoloženju, ravnodušen. Bi se morda gospodar množstva vozov lahko obnašal muhasto? Če bi napadel brez podpore, bi izgubil bazo; če postane plenilec, potem zapravi svoj prestol.^[1]

1. To je vse dovolj običajna vojaška metaforika. Če skrenemo od Taa, se zapletemo v brezplodne dejavnosti, ki ne peljejo nikamor, in se znajdemo v Breznu Horonzona.

XXVII

SPRETNOST V METODI

1. Izkušeni popotnik zakrije svoje sledi; bister govornik ne dopušča možnosti svojim kritikom; večč matematik ne uporablja računalja; iznajdljivi kovač trezorja bo zmedel vlomilca brez uporabe zapahov, in zviti zavezovalec brez vrvi in vozlov.^[1] Pravtako modrec, večč v veččini človeške emancipacije, uporabi vsakogar; razumevajoč vrlino vseh stvari, on ne zavrne ničesar. Temu se reče Okultni Režim.
2. Adept je tako učitelj Zelatorju, Zelator pa pomaga in izkazuje čast adeptu. Vendar če ti odnosi niso izpoljeni, potem je lahko tudi najinteligentnejši opazovalec zmeden v zvezi s tem, komu, kaj in kdo. Temu se reče Krona Misterija.^[2]

1. Gre za namig na določene »enigme«, kakor jih lahko imenujemo, ki so običajne na Kitajskem.

2. Adept je postal tako popolnoma naraven, da se zdi nevešč. *Ars est celare artem*. Samo tisti, ki je pričel s Potjo, lahko predvidi sublimnost Mojstra.

XXVIII

VRNITEV K PREPROSTOSTI

1. Uravnovesi svojo moško moč s svojo žensko šibkostjo in boš privlačil vse, kakor tudi ocean vsrka vse reke; kajti izoblikoval boš izvrstnost Otroka, večnega, preprostega, popolnega. Zavedajoč se svoje svetlobe, ostani v Temi. Ne izpolnjuj svojega Sijaja, temveč temačnost. Odet v to večno Otroško Odličnost, si dosegel Povratak Prvotnega Stanja. Poznavajoč blišč Slave, se oklepaj Sramotnosti in Zloglasnosti; tako boš ostal v Dolini, v katero se stekajo vse vode, magnet za vsakogar. Zares, oni bodo pozdravljali v tebi to večno, preprosto in popolno Odličnost Otroka.
2. Z oblikovanjem grobe materije, se proizvede posoda.^[1] Tako modri Kralj izoblikuje svojo Celovitost v različnih Službah; in njegov Zakon^[2] je brez nasilja ali omejevanja.

1. Homogeno se razvije v heterogeno: Ničelna Stopnja razumljena kot »nekaj«.

2. (bivši v skladu z naravo svojega ljudstva)

XXIX

OPUŠČANJE DELOVANJA

1. Tistemu, ki si, željan kraljestva, prizadeva, da bi ga zadobil, to ne bo uspelo. Kraljestvo je duhovne narave in ne streми k dejavnosti. Kdor ga pograbi, ga uniči; kdor si ga pridobi, ga izgubi.^[1]
2. Kolo narave se neprestano obrača; zadnji postane prvi, prvi pa zadnji; vroče postane hladno, hladno pa vroče; šibkost zmaga nad močjo; pridobljeno je kmalu spet izgubljeno. Zato se modrec izogiba trudu, poželenju in lenosti.^[2]

-
1. Uzurpator zgolj sega po prestolu; ljudstvo mu ni nikoli naklonjeno, kakor je tistemu, ki postane kralj z vrlino naravne sposobnosti. Uzurpator ima zgolj masko moči.
 2. Trud je Radžo-Guna in navaja človeka, da se giblje hitreje, kot je to naravno. Lenost je Tamo-Guna in navaja človeka, da se giblje počasneje, kot je to naravno. Poželenje je motnja Satva-Gune, ki vzbuja slo po Spremembi, v eno ali drugo smer od naravnega toka. Kar se tiče pridobitnosti, glej Liber CCXX, pogl. II, predvsem verze 57-60.

XXX

SVARILO PROTI VOJNI

1. Če kralj pokliče na pomoč Učitelja Taa, naj On ne svetuje zatekanja k orožju. Tako dejanje gotovo prinese odgovarjajočo reakcijo.
2. Kjer so armade, tam so pleve. Slabim žetvam sledijo velike vojske.
3. Dober general udari odločno, enkrat in za vedno. On ne tvega^[1] z napihovanjem.^[2] On udari, vendar se ne baha s svojo zmago. On udari v skladu s preciznim zakonom nujnosti, ne pa vsled želje po zmagi.
4. Stvari postanejo močne in zrele, nato se postarajo. Izsiljevanje moči^[3] ni v skladu s Taom; in tisto, kar ni enotno s Taom, se kmalu konča.

1. (sc. protinapada)

2. Drugače rečeno, on deluje v skladu s pravili igre, ne da bi izgubljal glavo z brezkoristno slavo, ambicijo ali sovraštvom.

3. (namesto dopuščanja naravne rasti)

XXXI

POMIRJANJE SPOROV

1. Orožje, čeprav je krasno, pomeni zlo slutnjo in se gnusi vsakemu živemu stvoru. Kdor poseduje Tao, ne mara njegove rabe.
2. Častno mesto v vojnem času je na desni strani; tako misli človek, ki uživa ugled. Ostra orožja so zloslutna in niso vredna takega človeka; on jih uporabi zgolj v nujnosti. On ceni mir in lahkotnost ter si ne želi nasilja zmage. Želja po zmagi je želja po smrti ljudi; želja po tem pa pomeni napako v pridobivanju ljudi na svojo stran.
3. Ob praznikih je najbolj častno mesto na levi strani; ob pogrebnih slovesnostih pa na desni. Drugi po vrsti v poveljstvu vojske vodi levo krilo, vrhovni poveljnik pa desnega; to je tako, kakor da bi bitka bila obred žalovanja! Tisti, ki je pobil največ mož, bi moral to najgrenkeje objekovati; tako je mesto zmagovalca le-temu dodeljeno z filozofsko dostojnostjo.

XXXII

MODROST TEH

1. Vse-Tao^[1] nima imena.
2. To je ta Neznatna Točka,^[2] vendar se nihče v celém svetu ne upa oporekati tistemu, ki ga poseduje. Če bi ga gospodar ali kralj zadobil in ga čuval, bi ga vsi ljudje ubogali po svojem lastnem vzgibu.
3. Nebo in Zemlja, ki se združujeta po njegovem uroku, izlivata roso,^[3] razširjajoč se na vse stvari po lastnem vzgibu, brez vmešavanja človeka.
4. Tao, v svojem dejavnem stadiju, ima ime. Zato ga ljudje lahko dojamejo; in ko to store, potem ni več tveganja zmote ali neuspeha.
5. Kakor so velike reke in ocean napram rek doline, tako je Tao napram vsega vesolja.

1. (dojemanje Spremembe v njej sami)

2. Hadit

3. Ta »rosa« se nanaša na Eliksir Bratovščine R.C. in O.T.O. in je bila opisana, primerno pazljivo, v različnih odlomkih Revije Znanstvenega Iluminizma »Equinox« ter v »Knjigi Laži«.

XXXIII

RAZLIKOVANJE (VIVEKA) TEH

1. Tisti, ki razume druge, razume Dvojico; toda tisti, ki razume sebe, razume Eno. Kdor premaga druge, je močan; toda tisti, ki premaga sebe, je še močnejši.^[1]
Zadovoljstvo je bogastvo; in stalna dejavnost^[2] je Volja.
2. Tisti, ki se v popolnosti prilagodi svojemu okolju, dolgo izdrži; tisti, ki umre, ne da bi umrl, živi večno.^[3]

1. Iz istega razloga, kakor v prvi sentenci.

2. (enakomerna in brezskrbna)

3. Zadnji odstavek se ponovno nanaša na določeno skrivno prakso, ki se poučuje v O.T.O.. Glej še posebej Knjigo Laži.

XXXIV

METODA DOSEŽKA

1. Tao je imanenten; razteza se tako na desno, kot na levo stran.
2. Vse stvari iz njega pridobijo svojo bitnost; on jih ustvarja in vse se mu podrejajo. Njegovo delo je storjeno in tega on ne razglša. On je okras vsemu, vendar ne zahteva nobenega deleža od njih; nič ni tako majhnega, da bi on v tem ne prebival in to uoblikoval.
Vse stvari se vračajo, ne da bi vedele za Vzrok tega; nič ni tako velikega, da bi on v tem ne prebival in to uoblikoval.
3. Na ta način lahko tudi Modrec izvaja svoja Dela. On si uspeh izbori, ne da bi se silil v ospredje.

XXXV

DOBRA VOLJA TEH

1. Ves svet se primika k tistemu, ki je kakor Tao.^[1] Ljudje se zgrinjajo k njemu in ne trpijo bolezni, temveč so deležni počitka, najdejo mir in se veselijo vsega lagodja.
2. Nežni zvoki in poslastice zvabijo popotnika od njegove poti. Beseda Taa pa, čeravno se zdi ostra in neokusna, nevredna posluha ali pogleda, mu vedno neutrudno služi.

1. I.e., Teh.

XXXVI

SKRIVANJE SVETLOBE

1. Da bi vdihnili, najprej pljuča izpraznimo; da bi nekoga oslabili, ga najprej ojačamo; da bi nekoga prevrnili, ga najprej povišamo; da bi nekoga oplenili, ga najprej obtežimo z darovi; to se imenuje Okultni Režim.
2. Mehko premaga trdega; slabotni prevrne močnega.
3. Riba, ki zapusti ocean, je izgubljena; način vladanja mora biti skrit ljudstvu.^[1]

1. Edini argument, ki ga lahko navedemo v prid neki Razsvetljeni Demokraciji, je to, da ona omogoča popolnejše varanje Suverenega Ljudstva, kot katerikoli drug znan sistem.

XXXVII

PRAVILNI NAČIN VLADANJA

1. Tao se ravna po svoji lastni naravi, ne počenši ničesar; zatorej ne obstaja delovanje, ki ga on ne bi vključeval.
2. Če bi kralji in principi vladali na ta način, bi vse delovalo pravilno potom svojega lastnega gibanja.
3. Če bi te pretvorbe bile moja stvar, bi jih imenoval Preprostost. Preprostost nima ne imena, niti smotra; tiho in lagodno poteka vse v redu.

DRUGI DEL

UPORABA

T A A

XXXVIII

ZADEVAJOČ TEH

1. Tisti, ki posedujejo moči (*Teh*) v celoti, le-teh ne izpoljujejo in jih tako ohranjajo. Tisti, ki jih ne posedujejo povsem, pa se bojijo, da bi jih izgubili, ter jih tako izgube.
2. Prvi ne počnejo ničesar, niti nimajo potrebe po tem, da bi kaj počeli. Drugi delujejo in imajo potrebo po delovanju.
3. Tisti, ki so imeli dobro voljo, so jo izvrševali, in so jo potrebovali; tako je bilo tudi s tistimi, ki so posedovali pravico.
4. Tisti, ki so imeli Pogodbe, so jih razkazovali; in če bi se ljudje ne strinjali z njimi, so se bili pripravljeni tepsti z njimi.^[1]
5. Tako so se, ko je bil Tao izgubljen, pojavile Magijske Moči; vsled soslednjega propadanja so se nato pojavile Dobrohotnost, Pravičnost, Pogajanje.
6. Toda pogodba je senca zakonitosti in dobre volje ter tako glasnik nereda. Resnično, celo Razumevanje je zgolj Cvet Taa, ter naznanja Neumnost.
7. Zatorej se Tao-Človek drži Tvarine in izogiba Gibanja; navezan je na Korenino, ne na cvet. Zapusti eno in se oklene drugega.^[2]

1. Teh se pojavlja kot Hokmah-Binah, Dobrovoljnost kot Hesed, Pravičnost kot Gevurah, Pogodba kot Tifaret. Tako je samo Keter »na varnem«; celo Hokmah-Binah tvegata padec, če se izneverita Tišini.

2. Se pravi, če njegova pot vodi k Tau. V našem jeziku povedano, on obožuje Nuit; toda Popolni Človek, ko se mora manifestirati, je na nasprotnem zavoju. Primerjaj »Knjigo Laži«; »Bratje A . . A . . so Ženske; Aspiranti A . . A . . so Moški.«

XXXIX

ZAKON NASTANKA

1. Te stvari so posedovale Tao od vsega začetka: Nebo, jasno in sijajno; Zemlja, trdna in lagodna; Duhovi, mogočni v Magiki; Prenosniki,^[1] preplavljeni z Radostjo; vse, kar ima življenje; in vladarji ljudi. Vse to dobiva svojo bit od Taa.
2. Brez Taa bi se Nebo razkrojilo, Zemlja razbila, Duhovi pa postali nemočni; Prenosniki bi se izpraznili; živa bitja bi propadla in vladarji bi izgubili svojo moč.
3. Korenina veličastja je ponižnost, in čvrstost vzvišenosti je v njenem temelju. Tako vladarji govorijo o sebi kot »Brezočetnih,« »Brezvrednih,« »Nevrlih,« s tem razglašajoč, da je njih Slava v njihovem sramu.^[2] Tako tudi vrlina Kočije ni v kateremkoli od njenih delov, če bi jih našli.^[3] Oni nočejo izgledati fini kakor žad, temveč so neopazni kakor navadno kamenje.^[4]

1. »Duhovi« in »Prenosniki« se nanašajo na Kopje in Kupo, ki sta analogna Nebu in Zemlji.

2. To kar je vse-veljavno, je nevidno: Glej pogl. II.

3. Primerjaj »Vprašanja Kralja Milinde«, kjer teče diskusija o tem, kaj voz v resnici je.

4. Angleške dobre manire so podobno neopazne in so tako zamišljene kot zaščita. Žad je podvržen zasegu in obdelavi; navaden kamen pa lahko ubeži vsakemu tretmaju.

XL

PREZIRANJE KORISTOLJUBJA

1. Tao napreduje potom soodnosnih krivulj, in njegova moč je v slabotnosti.
2. Vse stvari se rodijo iz Teh, Teh pa izkrije iz Taa.^[1]

1. Zakon Taa je stalno uravnovešanje; njegov način je, da obnavlja ravnovesje ter enačbo zmanjša na ničlo. V svojem delovanju zelo spominja na obliko energije, ki jo imenujemo Gravitacija. Gre za inercijo, ki venomer teži k minimalizaciji stresa.

XLI

ISTOVETNOST RAZLIČNOSTI

1. Najboljši študentje, ki se učijo od Taa, se zavzeto lotevajo prakticanja Poti. Povprečni študentje ga zdaj cenijo, zdaj spet puščajo teči po svoje.
Najslabši študentje se norčujejo iz njega. Če bi ne bil tako zasmehovan, bi ne bil vreden, da je Tao.
2. Tako so govorili tvorci Izrekov: Tao je v svojem največjem sijaju obskuren. Kdor napreduje po tej Poti, se umakne. Njegova izglajena Pot je surova. Njegov vrh je dolina. Njegova lepota je grdota. Njegovo bogastvo je revščina. Njegova vrlina, zloba. Njegova stabilnost je sprememba. Njegova oblika je brezoblična. Njegova polnost je praznina. Njegov govor je tišina. Njegova stvarnost je utvara.
3. Brezimen in nezaznaven je Tao; vendar uoblikuje in izpopolnjuje vse stvari.

XLII

ZASTORI TAA

1. Tao je izoblikoval Eno.^[1]
Eno je izdihnilo Dva.^[2]
Dva sta starša Trojice.^[3]
Trije so starši vseh stvari.^[4]
Vse stvari preidejo iz Obskurnosti v Manifestacijo,
navdahnjene skladno z Dahom Praznine.^[5]
2. Ljudje nočejo biti sirote, nekrepostni, nedostojni: vendar
vladarji sebe opisujejo prav s temi imeni. Porast tako
prinese upad nekaterim, drugim pa upad prinese porast.
3. Drugi so učili tako: jaz dopuščam to. Nasilni in močni
ne umrejo naravne smrti. To dejstvo je temelj mojega
zakona.

1. Keter ali Prvi Aetir.
2. Hokmah-Binah ali Jin in Jang.
3. Druga Triada.
4. Tretja Triada in Malkut.
5. Tao.

XLIII

KOZMIČNI NAČIN

1. Najmehkejša substanca^[1] ulovi najtršo;^[2] nesnovno^[3] prodre tam, kjer ni odprtine. V tem je vrlina inercije.
2. Maloštevni so tisti, ki dosežejo: katerih govor je Tišina, katerih Delovanje je Inercija.

1. Voda-Joni
2. Kamen-Lingam
3. Svetlobotvorni eter

XLIV

SVARILO

1. Kaj koristi človeku, če si pridobi slavo ali bogastvo in izgubi svoje življenje?
2. Če se človek oklepa slave ali bogastva, postavlja na kocko tisto, kar je vredno več.
3. Bodi zadovoljen in se ne boj nemilosti. Ne deluj, in ne tvegaj oporekanja. Tako živi dolgo, brez razburjanja.

XLV

PREOBILJE TEH

1. Prezri svoje mojstrovine; na ta način obnovi moč svojega ustvarjanja.
Svojo polnost smatraj za praznino; na ta način tvoje obilje ne bo nikoli prazno.
Naj ti bo tvoja premočrtnost videti ukrivljena in tvoja Obrt nebogljenja; in tvoja Glasba razglašena.
2. Vežbaj zmerno hladnost; razvнемaj spokojnost. Biti čist^[1] in molčati, to je Pravi Zakon vsega pod Nebom.

1. Brahmacharya - Čistost v skrivnem Parsifal - O.T.O. smislu, Edinost Volje. Glej tudi Khing Kang King!

XLVI

UMIK OD ČASTIHLEPJA

1. Kadar Tao pride na Zemljo, ljudje vprežejo urne konje za nočne cize. Ko ga zanemarijo, potem vzgajajo častniške konje na mejnih področjih.
2. Ni večjega zla od častihlepja; in ni večje bede od nezadovoljstva; ni večjega zločina od pohlepa. Duševno zadovoljstvo je spokoj in večna zadoščenost.

XLXII

VIZIJA DALJNEGA

1. Ni nam potrebno iti preko svojega praga, da bi došli vse pod Nebom, niti gledati skozi svoje rešetke, da bi uzrli Nebeški Tao. Nikakor! Dlje ko gremo, manj zremo.
2. Modreci so si pridobili svoje znanje brez potovanja; oni so vse stvari pravilno poimenovali brez da bi jih uzrli; delujoč brez cilja, so izpolnili svoje Volje.

XLVIII

POZABA PREMAGA ZNANJE

1. Učenjak želi vsakodnevno povečevanje znanja; modrec
Taa vsakodnevno zmanjševanje delovanja.
2. On ga vedno znova in znova zmanjšuje, vse dokler več ne
deluje v pohlepu po rezultatu. Ko doseže to Inercijo, se
vse izvrši samo od sebe.
3. Kdor k sebi privlači vse pod Nebom, počne to brez truda.
Kdor se trudi, tega ni zmožen privlačiti.

XLIX

PRILAGODLJIVOST TEH

1. Modrec nima trdnih principov; on prilagodi svojega duha svojemu okolju.
2. V odnosu do dobrih sem dober, in dober sem tudi do zlih; tako vsi postanejo dobri. Do resničnih sem resničen in do lažnih sem tudi resničen; tako vsi postanejo resnični.
3. Modrec je videti svetu neodločen, ker je njegov duh nevezan. Zato ljudje gledajo nanj in ga poslušajo, kakor bi bili njegovi otroci; tako jih on vodi.

L

ČISLANJE ŽIVLJENJA

1. Človek se rodi v življenje in se znova povrne v smrt.
2. Trije ljudje izmed desetih ohranijo življenje; trije med desetimi sledijo smrti.
3. Trije izmed desetih si tudi želijo živeti, vendar jih njihova dejanja zgolj vse hitreje bližajo hiši smrti. Zakaj je tako? Ker se trudijo ohraniti življenje.
4. A to sem slišal govoriti. Kdor je moder v ekonomiji svojega življenja, čigar zgolj začasni varuh je, popotuje brez potrebe izogniti se tigru ali nosorogu, ter hodi brez oklepa med vojščaki, brez strahu pred mečem ali sulico. Nosorog v njem ne bo našel ranljivega mesta za svoj rog, niti tiger za svoje kremplje, niti orožje za svojo ost. Zakaj je tako? Ker v celem njegovem telesu ni domovanja za smrt.

LI

TEH KOT DOJITELJICA

1. Vse stvari izvirajo iz Taa in vzdržuje jih njegova izobiljujoča vrlina. Vsakdo se razvije v skladu s svojo naravo ter se izpopolni na svoj poseben Način. Zato vsi in vsakdo med njimi slavijo Tao ter častijo njegovo izobiljujočo Vrlino.
2. To proslavljanje Taa in to čaščenje Teh je vselej spontano in ne z Zakonom določeno.
3. Tako jih Tao izkrije ven, jih doji, jih razvije, jih hrani, jih izpopolni, jih požanje, odobri in ponovno vsrka.
4. Izkrije jih, a se ne poteguje za gospostvo nad njimi; on je nadglednik njihovega spreminjanja, a se ne baha s svojo oblastnostjo; izpopolni jih, a se ne vmešava v njihove Poti; to se imenuje Misterij njegove Vrline.

LII

UMIK V TIŠINO

1. Tao izkali vse stvari pod Nebom; on je Mati vsemu.
2. Spoznavši Mater, lahko spoznamo njeno dete. Kdor pozna svojo Mater in domuje v Njeni naravi, ostane na varnem vse svoje dni.
3. Z zaprtimi usti in nadzorovanimi Vrati Daha, ostane v udobju vse svoje dni. Z odprtimi usti in Dahom, usmerjenim v zunanje afere, pa bo vse svoje dni bival v negotovosti.
4. Zaznava te Neznatne Točke^[1] je Resnična Vizija; vzdrževanje Mehkobe in Nežnosti^[2] je Resnična Moč.
5. Skladno uporabljajoč Notranjo Luč,^[3] tako da se povrne k svojemu Izvoru, lahko očuvamo od zla celo svoje telo ter ohranimo Tišino pred vsemi ljudmi.^[4]

1. Hadit

2. Nuit

3. Ra-Hoor-Khuit

4. Pasaže III-V se nanašajo na določene tehnične prakse, ki se jih lahko preuči v Libru IV vel ABA, v Equinoxu in Libru AL vel Legis.

LIII

PRIČA POHLEPA

1. Če bi me ljudje odkrili in mi naprtili vladanje, bi moja prva skrb bila, da bi se znebil nadutosti.
2. Prava Pot je gladka in enakomerna; toda ljudem so ljubše stranske poti.
3. Ponašajo se s svojimi dvori, a zanemarjajo svoja polja in puščajo svoje kašče prazne. Nosijo izumetničene in ozaljšane obleke; opasujejo se z ostrimi meči; razkošno jedo in pijejo; kopičijo si dobrine; so tatinski in prevzetni. Vse to je v nasprotju s Potjo Taa.

LIV

PRIČA MODROSTI

1. Kar sadimo v skladu s Taom, ne bo nikoli izkoreninjeno. Če tako nabiramo, ne bo to nikoli izgubljeno. Naši sinovi in njih sinovi bodo, eden nasledujoč drugega, častili svetišče svojih prednikov.
2. Tao, usmerjen na nas same, nam ojača Telo;^[1] na familio, prinese bogastvo;^[2] na okraj, napredek;^[3] na državo, slavno prihodnost.^[4] Naj postane Zakon Kraljestva in se bo vsem ljudem vrlina povečala.^[5]
3. Njeno učinkovanje je razvidno v vsakem primeru, pri osebi, familiji, okraju, državi in kraljestvu.
4. Kako vem, da je ona tako univerzalna pod Nebom? Z izkušnjo.

1. Teh vselej pomeni Magijsko Moč in ni potrebe, da bi jo razumeli drugače kot govori tekst.

2. Teh

3. Teh

4. Teh

5. Teh

LV

ČAR MISTERIJA

1. Kdor poseduje Magične moči^[1] Taa, je kakor dete. Žuželke ga ne bodo pikale, niti se ne bodo zveri in ptice usodile, da bi ga napadle.
2. Kosti deteta so mehke in njih tetive elastične, toda njegov prijem je trden.^[2]
Ono ne ve ničesar o Združitvi Moškega in Ženske, vendar je njegov organ lahko vznemirjen. To je zaradi njegove naravne popolnosti. Lahko se dere ves dan, ne da bi postal hripav, zaradi skladnosti njegove biti.
3. Kdor dojema to skladnost, pozna misterij Taa in postane Pravi Modrec. Vse iznajdbe za vnemanje življenja ter povečevanje vitalnega Daha,^[3] potom mentalnega naprežanja,^[4] so zle in izumetničene.
4. Stvari postanejo močnejše, nato zastarajo. To^[5] je v neskladju s Taom, kar pa ni eno s Taom, se kmalu konča.

1. Teh

2. Dojenček lahko visi z veje zelo dolgo časa. To je zaradi opičjega atavizma; drugače povedano, pri njem je na delu nezavedno. To nezavedno je del njegove prave narave in zatoorej v skladu s Taom.

3. Prana

4. Hata-Joga itd.

5. (izsiljevanje moči, namesto dopuščanja naravnega razvoja)

LVI

IZVRSTNOST MISTERIJA

1. Kdor pozna Tao, ohranja Tišino; kdor blebeta, ga ne pozna.
2. Kdor ga pozna, ima zaprta usta in nadzira Vrata svojega Daha. Svojo ostrino bo otopil; razvezal bo svoje komplekse; svoj sijaj bo ublažil do obče obskurnosti. Temu se reče Skrivnost Usklajenosti.
3. Njega ne more užaliti niti domačnost, niti sovražnost; on je imun na ideje dobička ali izgube, častnosti ali nečastnosti; on je resnični človek, brez primere pod Nebom.

LVII

RESNIČEN VPLIV

1. Državi lahko vladamo z omejevanjem; orožje lahko uporabljamo večče in zvito; toda resnično vodenje lahko dosežemo zgolj na način svobode, dane in vzete.
2. Kako se tega zavedam? Vsled izkustva, da množitev omejevalnih zakonov v kraljestvu siromaši narod; raba strojev povzroči zmedo tako v državi, kot v narodu. Bolj uporabljamo veččino in zvitost, več strojev s tem nastaja; in več je zakonov, več je tudi hudodelcev.
3. En moder človek je rekel tole: vzdržal se bom delovanja in bodo ljudje po svoji volji delovali pravilno: ljubil bom Tišino in se bodo ljudje nagonsko obrnili k popolnosti; ne bom podvzemal ukrepov in bodo ljudje deležni resničnega blagostanja; obrzdal bom častihlepnost in bodo ljudje dosegli preprostost.

LVIII

PRILAGODITEV OKOLICI

1. Vlada, ki upravlja najmanj previdno, služi ljudem najbolje; kadar se vmešava v vsakogaršnje posle, povzroča vse vrste škode. Žalost in radost sta priležnici; kdo bi lahko predvidel končni učinek obeh?
2. Mar naj se iznebimo omejitev? Seveda; omejevanje pohabi značaj, tako da je zlo celo tisto, kar se zdi v njem dobro. Kako dolgo je namreč človeštvo trpelo zaradi nerazumevanja tega.
3. Modrec je pošten in se izogiba nasilju; njegovi posli ne škodijo drugim. Giblje se po premočrtni liniji^[1] in od nje ne skrene; on je sijajen,^[2] vendar ne zaslepljuje s svojim sijajem.^[3]

1. (v skladu s svojo Voljo)

2. (kakor Zvezda)

3. Ker se drži svoje lastne orbite.

LIX

ČUVANJE TAA

1. Da bi uravnovesili svojo zemeljsko naravo in kultivirali svojo nebesno naravo, moramo hoditi po Srednji Poti.
2. Zgolj ta Srednja Pot vodi k Ugodnemu Povratku k Resnični Naravi. Ta Ugoden Povratak je rezultat stalnega zbiranja Magijskih Moči. S tem Zbiranjem pride Nadzor. Za ta Nadzor vemo, da nima Meje in kdor pozna Neomejeno, lahko upravlja državo.
3. Kdor poseduje Tao, je dolgovečen. On je kakor dobro zakoreninjena rastlina, s čvrstimi vejami. Tako si zagotovi dolgo življenje.

LX

DOLŽNOST UPRAVE

1. Upravljanje države je kakor kuhanje ribe.^[1]
2. Če se hoče kraljestvu vladati v skladu s Taom, potem duhovi naših prednikov ne bodo izpoljevali svojo Teh.^[2] Ti duhovi posedujejo to Teh, a je ne bodo obrnili proti ljudem. Ona je zmožna raniti ljudi; tega je zmožen tudi Modri Kralj; a tega ne počne.
3. Ko so te sile^[3] usklajene med seboj, potem njihova Dobra Volja proizvede Teh in z njo pooblasti ljudi.

1. Se pravi, da gre za najpreprostejšo možno operacijo.

2. I.e. svoje Magijske Moči, vsled užaljenosti zaradi krivice, zadane s strani njihovih potomcev.

3. (duhovi in Modri Kralj)

LXI

ZMERNOST TEH

1. Država postane močna, ko je podobna veliki, globoko uležani reki; vanjo stremijo vsi majhni tokovi pod Nebom.
2. To je kakor pri ženski, ki premaga moškega s svojo Tišino. Tišina je ena oblika Gravitacije.^[1]
3. Tako velika država privlači majhne države s spoštovanjem njihove odličnosti. V prvem primeru ta Tišina pridobi podpornike, v drugem pa naklonjenost.
4. Velika država združuje ljudi in jih hrani; majhna država si želi naklonjenosti velike in ponuja usluge; tako si vsak pridobi svojo prednost. A velika država mora ohranjati Tišino.

1. Ne gre za to, da bi bila v ponižnosti neka »vrlina«; vse linije se preprosto stekajo v središču Mreže.

LXII

DELOVANJE TAA

1. Tao je najbolj vzvišen med vsemi stvarmi. On je okras dobrega ter varovalo in čistilo zla.^[1]
2. Njegove besede so izvir časti in njegova dela mašinerija dosežka. Prisoten je celo v zlu.
3. Čeravno je bil Sin Neba ustoličen s svojimi tremi Vojvodi, določenimi, da mu služijo, in mu je bil podarjen okrogel časten simbol, velik, da pokrije dlani, z ekipo konjev, da mu sledijo, pa se to darilo ne more kosati s Taom, ki ga lahko podari najponižnejši človek.
4. Zakaj so v starih časih tako cenili Tao? Zato da so ga tisti, ki so ga iskali, lahko našli, in je predstavljal Očiščenje od vsega zla. Zatorej so ga vsi ljudje pod Nebom cenili kot najbolj vzvišenega med vsemi stvarmi.

1. Primerjaj: »Obstaja neka duša dobrote v zlih stvareh, ko bi jo le znali pozorno prečistiti.« Shakespeare: Henrik V; 4. dejanje, 1. prizor.

LXIII

PREMISLEK NA ZAČETKU POTI

1. Deluj brez pohlepa po rezultatu; delaj brez bojazni; okušaj brez predajanja dišavi; ceni male stvari visoko in redke stvari kot mnoge; odvrni nasilje z prijaznostjo.
2. Delaj velike stvari, ko so še majhne, težke stvari, ko so še lahke; kajti vse stvari, pa če so še tako velike in težke, se začnejo kot majhne in lahke. Tako modrec izvrši največje naloge, ne da bi podvzel karkoli pomembnega.
3. Kdor se loti nečesa brez premisleka, mu tega zagotovo ne bo uspelo narediti; kdor lahkotno ceni stvari, mu bodo postale težke. Modrec ima celo lahke stvari za težke, tako da so mu celo težke stvari lahke.

LXIV

SKRB ZA NADROBNOSTI

1. Lahko je zgrabiti, kar še ni v gibanju, zoperstavljati se nečemu, kar se še ni manifestiralo, zlomiti nekaj, kar še ni sestavljeno, in razpršiti, kar je še nepovezano. Prepreči nekaj tedaj, ko je še nevidno; poskrbi za red še preden se pojavi nered.
2. Drevo, ki izpolni objem, je zrasedlo iz majhne mladike; devetnadstropni stolp je zrasedel iz nizkega temelja; desetdnevno potovanje se je začelo z enim samim korakom.
3. Kdor deluje, naredi škodo; kdor nekaj grabi, se mu to izmuzne. Modrec ne deluje, zato ne dela škode; on ničesar ne grabi, zato se mu nič ne izmuzne. Ljudje pogosto doživijo razsulo svojih afer na robu uspeha, zato ker niso več tako previdni, kot so bili na začetku.
4. Modrec hoče tisto, kar drugi nočejo^[1] in ne ceni redkih reči.^[2] On se uči tistega, kar druge ne zanima, ter zbira tisto, kar drugi prezirajo. Tako je on v skladu z naravnim tokom dogodkov in ni predrzen v dejanjih.

1. On izvršuje svojo lastno Voljo in ne tistega, kar velewa obči standard.

2. (ki jih drugi iščejo)

LXV

ČISTOST TEH

1. V starih časih so bili ljudje veščji Taa in niso stremeli k razsvetljevanju ljudstva, temveč so jih ohranjali preproste.
2. Problemi vladanja so za ljudi brezkoristno znanje. Raba zvitosti v vladanju pomeni za kraljestvo mučenje; raba preprostosti pa maziljenje.
3. Zavedajte se tega in naj vam bo to zakon ter vaš zgled. Posedovanje tega Zakona je Skrivna Popolnost vladanja. Globoka in Širna je ta Popolnost; kdor jo poseduje, je vsekakor v nasprotju z ostalimi, vendar jih privlači do popolnega skladanja.

LXVI

SAMI NA ZADNJEM MESTU

1. Oceani in reke privlačijo tokove s svojo sposobnostjo biti nižji od njih; zato so njih gospodarji. Tako tudi Modrec govori ljudem nižje, da bi bil nad njimi; in da bi bil pred njimi, deluje ponižno.
2. Tako, čeprav je nad njimi, oni ne čutijo teže; in čeprav je pred njimi, se ne počutijo užaljene.
3. Tako ga vsi z veseljem častijo in se ga ne naveličajo. On se z nikomer ne prička; zato tudi nihče nima možnosti, da bi se pričkal z njim.

LXVII

TRIJE DRAGULJI

1. Pravijo, da je ta moj Tao, čeravno veličasten, vendar manjvreden. To je dokaz njegove veličastnosti. Če bi bil kot nekaj drugega, bi bila njegova majhnost že dolgo znana.
2. Imam tri dragocene dragulje, ki se jih trdno držim; nežnost, varčnost in ponižnost.
3. Ta nežnost me dela pogumnega, ta varčnost velikodušnega, ta ponižnost počaščenega. Moderni ljudje zavračajo nežnost zavoljo nasilnosti, varčnost zavoljo potratnosti, ponižnost zavoljo napuha; to je smrt.
4. Nežnost prinaša zmago v spopadu in ji zagotovi varna tla. Nebo čuva nežnega človeka na isti način.

LXVIII

VSRKANJE SEBE V NEBO

1. Kdor je spreten v vojni, ne dela silovitih gibov; najučinkovitejši borec se čuva jeze. Zmagovalec ne začneja bitke; tisti, ki ga ljudje najraje ubogajo, v tišini nadaljuje s svojim delom. Tako je rečeno: »Mogočen je tisti, ki se ne bije; vlada tisti, ki se združuje s svojimi podaniki; sijajen je tisti, čigar volja je volja Neba.«

LXIX

RABA MISTERIOZNE POTI

1. Veliki strateg je rekel: »Ne drznem si podvzeti napada. Raje se branim. Ne drznem si napredovati niti za palec; raje stopim nazaj.« Postavi torej armado tja, kjer ni armade; pripravi akcijo tam, kjer ni spopadov; udari tja, kjer ni prepira; napreduj proti sovražniku tam, kjer ga ni.^[1]
2. Ni večje napake, kot je to, da se spustimo v bitko brez zadostne moči. S tem tvegamo, da bomo izgubili nežnost,^[2] ki je iznad vsake cene. Ko se tako bojni črti dejansko spopadeta, je tisti, ki obžaluje nujnost, zmagovalec.

1. To je povsem ortodoksna strategija, izogibanje spopadom tam, kjer je sovražnik močan, koncentriranje na slabotne točke njegove linije.
2. Elastičnost. General, ki je prisiljen boriti se na katerikoli točki, je izgubil iniciativo na tej točki.

LXX

TEŽAVNOST PRAVILNEGA DOJEMANJA

1. Moje besede je enostavno razumeti in izvesti; toda mar obstaja kdo na svetu, ki je zmožen razumeti jih in izvesti?
2. Moje besede izvirajo iz kreativnega in univerzalnega Principa, v skladu z Enim Zakonom. Ljudje, ne zavedajoč se tega, me ne razumejo.
3. Malo jih je, ki me razumejo; zato naj bi bil tudi bolj cenjen. Modrec je oblečen v žaklovino, vendar čuva svoj dragulj v svojih nedrjih.

LXXI

BOLEHAVOST ZNANJA

1. Vedeti, vendar nič vedeti, je najvišje; ne vedeti, vendar si domišljati vedenje, je bolehavost.
2. Mučna je ta bolehavost; zatorej se jo izogibamo. Modrec je nima. Zaveda se, da je povezana z Žalostjo, zato jo odžene stran od sebe.

LXXII

ZADEVAJOČ SAMOLJUBJE

1. Kadar se ljudje ne bojijo tega, česar se je za bati, tedaj pride nadnje tisto, česar se bojijo.^[1]
2. Ne bi smeli živeti, brez premisleka, površinsko življenje, brez razmišljanja.^[2] In naj se ne naveličajo Izvira Življenja!^[3]
3. Z odpravljanjem površinskega življenja^[4] nadnje ne bo prišla ta naveličanost.^[5]
4. Vse to modrec ve, a tega ne kaže: on se ima rad, ne da bi izločeval svojo vrednost.^[6] On sprejema prvo in zavrača drugo.

-
1. Bali naj bi se Omejevanja svojih Resničnih Volja; če se ne, postanejo sužnji.
 2. Odkriti morajo svojo Resnično Voljo, in jo uresničiti. Glej Knjigo Modrosti ali Norosti.
 3. Resnične, podzavestne volje.
 4. (tj. racionalnega, namesto podzavestnega reagiranja na okolico)
 5. Izvrševanje naše resnične Volje nam mora postati navada; sprva je dolgočasno, zaradi konflikta z naključji življenja.
 6. (mešal prostorske naznake, etc.)

LXXIII

USTANOVITEV ZAKONA SVOBODE

1. Nekdo, ki je drzen, je usmrčen; drugi, ki ni drzen, živi naprej. Zdelo bi se, kakor da je ena pot koristna, druga pa pogubna. Vendar, kadar Nebo udari človeka, kdo bi lahko določil vzrok temu? Zatorej je modrec skromen.^[1]
2. Nebeški Tao se ne prepira, vendar zmaguje; molči, vendar je njegovi zahtevi ugodeno; ne sklicuje nikogar, vendar pridejo vsi k njemu po lastni svobodni volji. Njegova metoda je spokoj, a njegova volja je učinkovita. Široke so zanke Nebeške Mreže; široko odprte, toda nikomur ne pustijo, da se izmuzne.

1. Ta težaven odlomek graja varnost, ki jo nudi svetna previdnost. Kdor se bojuje in zbeži, ga lahko pokonča zasledujoča konjenica. Edini način je ta, da se prilagodimo okoliščinam; se pravi, Poti Taa, ki je vsepovsod.

LXXIV

PREPREČITEV NESPORAZUMOV

1. Ljudje se ne bojijo smrti;^[1] le čemu bi jih potem skušali plašiti s pretnjo smrti? Če so se bali smrti^[2] in sem jaz lahko usmrtil zločince, kdo si je drznil grešiti?
2. Eden je določen za pokončevalca.^[3] Kdor bi uzurpiral njegov položaj, je podoben drvarju, ki opravlja delo tesarja. Ta domišljavec si bo gotovo posekal lastne roke.

1. (kajti vsiljive vlade so jim naredile življenje neznosno)

2. (in uživali življenje)

3. Azrael v izročilu Islama. To poglavje je spet problematično. Odstavek 2 prikaže glavno kazen kot vmešavanje v privilegij Neba. Toda v Odstavku 1 vidimo, da je grožnja z njo zadnji vladarjev pripomoček. Le da je to predlog »norčevega vozla«; kajti taka kazen je učinkovita zgolj tedaj, ko so ljudje tako srečni, da se jo neskončno bojijo, tako da si je nikoli nihče ne drzne zagrešiti. Zato je ni treba nikdar izvršiti.

KRIVIČNOST POHLEPA

1. Ljudje trpijo lakoto zaradi teže davkov, ki so jim jih naložili njihovi vladarji. To je vzrok pomanjkanja.
2. Ljudem je težko vladati, ker se njihovi vladarji vtikajo v njihova življenja. To je vzrok slabega vladanja.
3. Ljudje pozdravljajo smrt, ker je napor življenja neznosen. Zavaljo tega oni podcenjujejo smrt. V takem stanju negotovosti je bolje zanemariti vprašanje preživetja, kot pa mu pripisovati veliko vrednost.^[1]

1. Tadvā poglavja 74 in 75 sta vrinjena, da bi se opisale posledice negiranja Taa. Zadnje sentence ni jemati za didaktično, temveč prej kot priporočilo za obup. Ona predstavlja višek obžalovanja.

LXXVI

SVARILO PRED TOGOSTJO

1. Ob rojstvu je človek elastičen in slaboten; ob smrti pa tog in neupogljiv.^[1] To je običajen zakon; pravtako so drevesa v mladosti mehka in upogljiva, v starosti pa trda in suha.
2. Torej sta togost in trdota znamenji smrti; elastičnost in prilagodljivost pa življenja.
3. Kdor torej izpoljuje čvrstost, ne zmaguje; tako kakor tudi močno drevo zapolni objem.^[2]
4. Tako ima trdo in togo nižje, mehko in elastično pa višje mesto.

1. Nesposoben prilagoditi se svoji okolici.

2. Je nared za posek in je tudi nezmožno nadaljnje rasti, torej propade.

LXXVII

POT NEBA

1. Nebeški Tao je sličen upogibanju loka, ob čemer se višji del upogne navzdol, nižji pa dvigne navzgor. Skrajnosti se zmanjšata, sredina pa razširi.
2. To je Pot Neba, ukinitev izgreda in nadomestitev nezadostnosti. Drugačen je način človeka, ki jemlje od tistega, ki nima in daje tistemu, ki ima že tako preveč.
3. Kdo lahko da svoj lastni višek na razpolago vsem pod Nebom? Samo tisti, ki poseduje Tao.
4. Tako modrec deluje brez pohlepa po rezultatu; uspeva in se ne baha; on noče razglášati svoje veličine.

LXXVIII

PREPRIČANJE

1. Nič na svetu ni bolj raztegljivo in bolj gibko kot voda; vendar je tako premočna, da razkroji trdne in odporne stvari; nič je ne more prekašati.
2. Vsakdo ve, da mehko prevlada nad trdnim in da šibko premaga močno; a nihče ni sposoben ta zakon uporabiti v delovanju.
3. Nek Modrec je rekel: »Kdor vzame nase breme države, je polbog, vreden žrtvujočega čaščenja; in pravi Kralj ljudstva je tisti, ki nase vzame težo njihovega trpljenja.«
4. Resnica se izkazuje paradoksalno.

LXXIX

RESNICA V SPORAZUMU

1. Ko se sovražniki pobotajo, še vedno ostane nekaj zle volje.
Kako bi ta bila lahko koristna?
2. Zatorej Modrec, medtem ko se drži svojega dela nagodbe, ne vztraja na njeni točni izvedbi. Kdor poseduje Teh, gleda na položaj z vseh strani, dočim tisti, ki je nima, gleda zgolj na to, kako bi se okoristil.^[1]
3. Nebeški Tao ne razlikuje med osebami v svoji ljubezni; Resnični Človek pa vseeno zatruje razliko.

1. Magijske Moči se morajo izvajati zgolj v skladu s celotno Voljo Univerzuma, brez pristranskosti.

LXXX

OSAMITEV

1. V majhnem kraljestvu maloštevilnih mora biti odrejeno nekaterim, pa čeprav so zmožni delati za deseterico ali stoterico, da se ne smejo zaposliti.^[1] Čeprav ljudje smatrajo smrt za žalostno, si vendar ne smejo želeli oditi kam drugam.
2. Naj imajo čolne in vozove, a brez potrebe po potovanju; oklepe in orožja, a brez možnosti za boj.
3. Za sporazumevanje naj uporabljajo vrvi z vozli.^[2]
4. Ljudje naj bi stremeli k temu, da bi njihova hrana bila slastna, njihove obleke krasne, njihove hiše pravi domovi in njihove šege polne radosti.
5. Naslednja država naj bo na vidiku, tako da se bo slišalo njihove pse in peteline; vendar vse do starosti, in celo do smrti, se morajo ljudje vzdržati trgovanja z njo.

1. Pod to močno prisilo.

2. Moderna družba uporablja tisk: blebetanje čenč, kakor bruhanje pijane prostitutke. Spregovorili naj bi le najnujnejše.

LXXXI

IZKAZ PREPROSTOSTI

1. Resničen govor ni eleganten; izumetničen govor ni resnica. Kdor ve, se ne prička; prepirljivci nimajo znanja; učeni niso priučeni; surova učenost ni vedenje.
2. Modrec si ne dela zalog. Več ko daje, več ima; bolj ko napaja, bolj je sam napojen.
3. Nebesni Tao je kakor puščica, toda ne rani; in Modrec, v vseh svojih delih, ne povzroča sporov.

f i n i s

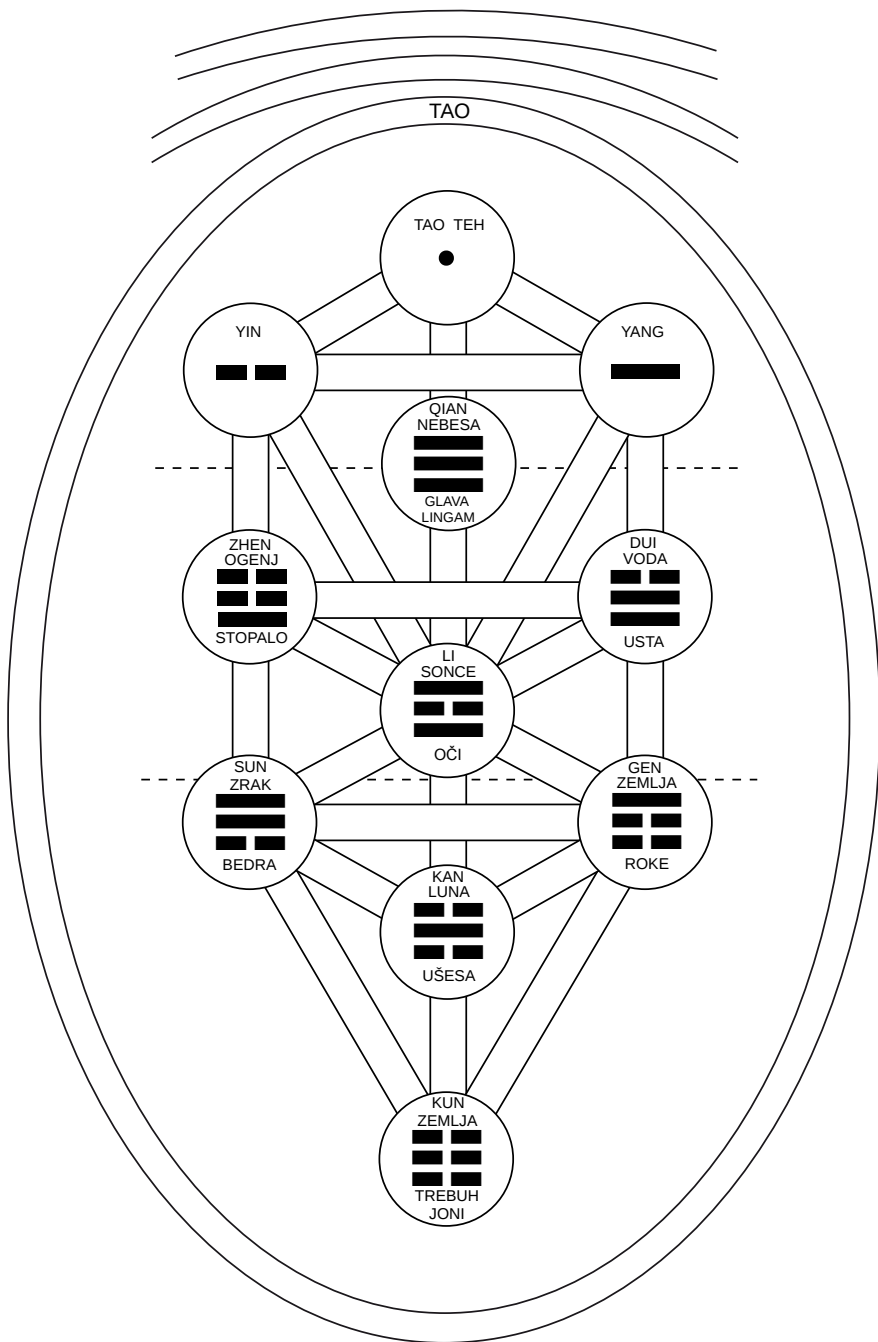

DIAGRAM 1: TRIGRAMI NA DREVESU ŽIVLJENJA

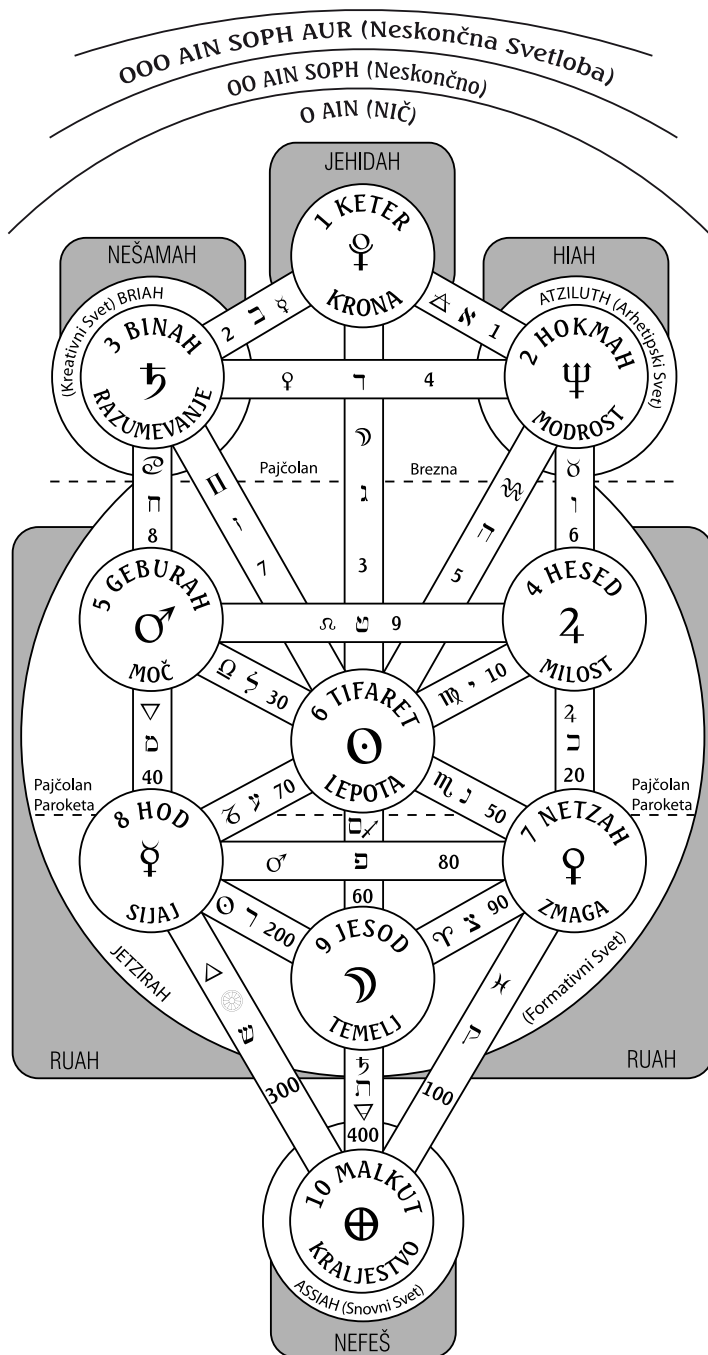

DIAGRAM 2: DREVO ŽIVLJENJA, S KORESPONDENCAMI SEFIR IN POTI

VSEBINA

PREDGOVOR	(ALEISTER CROWLEY)	5
PRVI DEL	PRINCIPI TAA	15
I	NARAVA TAA	17
II	ENERGIJA - IZVOR SEBSTVA	18
III	POMIRITEV LJUDSTVA	19
IV	STUDENEC BREZ IZVORA	20
V	FORMULA VAKUUMA	21
VI	IZPOPOLNITEV OBLIKE	22
VII	ZAKRIVANJE SVETLOBE	23
VIII	NARAVA SPOKOJA	24
IX	POT MOLČEČNOSTI	25
X	DOSEGLJIVE STVARI	26
XI	VREDNOST NEIZRAŽENEGA	27
XII	UMIK IZ ZUNANJEGA	28
XIII	PREZIR DO OKOLICE	29
XIV	RAZLAGA MISTERIJA	30
XV	VIDEZ RESNIČNE NARAVE	31
XVI	UMIK K IZVORU	32
XVII	ČISTOST TOKA	33
XVIII	PROPAD OBIČAJEV	34
XIX	POVRATEK K ČISTOSTI TOKA	35
XX	UMIK OD OBIČAJNE POTI	36
XXI	NESKONČNA MATERNICA	37
XXII	NAGRADA ZMERNOSTI	38
XXIII	PRAZNINA NIČLE	39
XXIV	ZLI OBIČAJI	40
XXV	PODOBE MISTERIJA	41

XXVI	NARAVA TVARINE	42
XXVII	SPRETNOST V METODI	43
XXVIII	VRNITEV K PREPROSTOSTI	44
XXIX	OPUŠČANJE DELOVANJA	45
XXX	SVARILO PROTI VOJNI	46
XXXI	POMIRJANJE SPOROV	47
XXXII	MODROST TEH	48
XXXIII	RAZLIKOVANJE (VIVEKA) TEH	49
XXXIV	METODA DOSEŽKA	50
XXXV	DOBRA VOLJA TEH	51
XXXVI	SKRIVANJE SVETLOBE	52
XXXVII	PRAVILNI NAČIN VLADANJA	53
DRUGI DEL	UPORABA-TAA	55
XXXVIII	ZADEVAJOČ TEH	57
XXXIX	ZAKON NASTANKA	58
XL	PREZIRANJE KORISTOLJUBJA	59
XLI	ISTOVETNOST RAZLIČNOSTI	60
XLII	ZASTORI TAA	61
XLIII	KOZMIČNI NAČIN	62
XLIV	SVARILO	63
XLV	PREOBILJE TEH	64
XLVI	UMIK OD ČASTIHLEPJA	65
XLXII	VIZIJA DALJNEGA	66
XLVIII	POZABA PREMAGA ZNANJE	67
XLIX	PRILAGODLJIVOST TEH	68
L	ČISLANJE ŽIVLJENJA	69
LI	TEH KOT DOJITELJICA	70
LII	UMIK V TIŠINO	71
LIII	PRIČA POHLEPA	72

LIV	PRIČA MODROSTI	73
LV	ČAR MISTERIJA	74
LVI	IZVRSTNOST MISTERIJA	75
LVII	RESNIČEN VPLIV	76
LVIII	PRILAGODITEV OKOLICI	77
LIX	ČUVANJE TAA	78
LX	DOLŽNOST UPRAVE	79
LXI	ZMERNOST TEH	80
LXII	DELOVANJE TAA	81
LXIII	PREMISLEK NA ZAČETKU POTI	82
LXIV	SKRB ZA NADROBNOSTI	83
LXV	ČISTOST TEH	84
LXVI	SAMI NA ZADNJEM MESTU	85
LXVII	TRIJE DRAGULJI	86
LXVIII	VSRKANJE SEBE V NEBO	87
LXIX	RABA MISTERIOZNE POTI	88
LXX	TEŽAVNOST PRAVILNEGA DOJEMANJA	89
LXXI	BOLEHAVOST ZNANJA	90
LXXII	ZADEVAJOČ SAMOLJUBJE	91
LXXIII	USTANOVITEV ZAKONA SVOBODE	92
LXXIV	PREPREČITEV NESPORAZUMOV	93
LXXV	KRIVIČNOST POHLEPA	94
LXXVI	SVARILO PRED TOGOSTJO	95
LXXVII	POT NEBA	96
LXXVIII	PREPRIČANJE	97
LXXIX	RESNICA V SPORAZUMU	98
LXXX	OSAMITEV	99
LXXXI	IZKAZ PREPROSTOSTI	100
DIAGRAM 1:	TRIGRAMI NA DREVESU ŽIVLJENJA	101
DIAGRAM 2:	DREVO ŽIVLJENJA S KORESPONDENCAMI	102

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

133.3:685.811.6

CROWLEY, Aleister, 1875-1947

Tahutijska knjiga [Elektronski vir] : esej o egipčanskem tarotu / Aleister Crowley ; [prevedel Janez Trobentar]. - Elektronska izd. - El. knjiga. - Maribor : Ibis, 2013. - (Edicija Telema)

Prevod dela: The book of Thoth

ISBN 978-961-93588-6-3 (pdf)
ISBN 978-961-93588-7-0 (ePub)

270222848

